

OBUTI MAČEK OBUL BOSE

Rotovnikovi podarili 50.000 SIT Rdečemu križu

Nova dejavnost uspešnega podjetja Obuti maček

Skupaj z demokracijo so pri nas kot gobe po dežju vzniknili razna podjetja - nekatera manj, druga bolj uspešna. Med uspešnimi je v našem kraju gotovo vsem znana papirnica Pero. Peter Rotovnik pa se je odločil, da poleg papirnice odpre še trgovino z obutvijo: Zdelo se mi je, da bi takšna trgovina popestrila ponudbo v Šoštanj. Zlasti pa me je spodbudila družinska tradicija izdelave copat in ostale obutve. Tako sem bil na številnih sejnih in dodobra spoznal tovrstno tržišče.

Trgovina, ki nosi ime Obuti maček, ponuja moško, žensko in otroško obutve. Lahko izbirate med klasično, športno in obutvijo za prosti čas. Ponujajo pa tudi ostalo opremo za prosti čas, kot so nogavice, torbe, nahrbtniki in podobno.

Namesto za slovesnost 50.000 SIT Rdečemu križu

Da smo se oglasili pri njih, pa je vzrok lepa gesta, za katero so se odločili ob odprtju trgovine. Peter Rotovnik pravi: Z ženo sva se odločila, da denar, ki bi ga porabili za slovesnost ob odprtju, darujemo v dobrodelne namene. Prepričana sva, da bo tako res najbolje porabljen. Tako so v novi trgovini sekretarki območnega združenja Rdečega križa Darinki Herman izročili bone in praktična darila v vrednosti 50.000 SIT. Poudarili so, da bo darilo izročeno pomoči potrebnim na področju Šoštanja.

Gospa Herman je dodala: Zaradi nenehno naraščajočih potreb smo na RK zelo veseli takšnih nepričakovanih daril. Žal se to dogaja bolj redko. Morda bi tudi ostali podjetniki razmislili o tem, saj je zgled vreden posnemanja. Sicer pa moram povedati, da je družina Rotovnik vedno pripravljena delovati na humanitarnem področju.

Novo trgovino boste našli na Aškerčevi, pri papirnici Pero. Urejeno je prostorno parkirišče. Pričakujejo vas, z veseljem bodo ugodili vašim željam.

Marija Lebar

Foto: M. L.

NAPOVEDNIK

■ stran 4

Prenovljeno igrišče Pohrastnik

Aktivno mlado športno društvo

■ stran 7

V soboto začetek lige

Elektra na domačem parketu

■ stran 8

Priznanja najlepšim

Šoštanjčani izbrali najbolj urejene koticke v mestu

■ stran 8

Deset let jezikovne šole

Pogovor s prof. Lidijo Napotnik

O B Č I N E L I S T Š O Š T A N J

POGIN RIB V REKI PAKI

Spet ekološka katastrofa

Ne vem, če si lahko dovolim, vendar si bom. Preprosto si bom vzela pravico, da napišem komentar z osebnega stališča in ne samo kot dopisnica Lista.

Besna sem, jezna, razočarana in žalostna. In ko gledam te pomrle ribe, ki plavajo s trebuhu navzgor po Paki, me ima, da bi kričala. Bo kdaj sploh konec tega prekletstva, ki visi nad to reko, bo kdaj konec tega onesnaževanja, pomorov rib, ki se zgodijo ravno, ko se v njej spet prebudi staro življenje. Pišem s stališča prebivalcev Penka, ki smo s Pako doživljali njene svetle trenutke in nato njeno umiranje ter dokončno smrt. Gledali smo jo, ko se je temna in gosta valila mimo naših hiš, smrdela do neba in so se ljudje norčevali iz nas, kako sploh lahko živimo v takšnem kraju.

In potem upanje. Čistilna naprava, obljube, da bo poslej v redu, da se bodo stvari uredile, da bo reka spet živa. Ekološka osveščenost. Res so se pokazali zametki življenja v njej. S strahom in upanjem smo prebivalci Penka spremljali tudi trud ribičev, ko so v reko vlagali ribe in ji pomagali, da bi spet postala živa. Nato prihod čapelj. Te ptice so odkrile, da je okolje postalo prijazno in primerno za njihov življenjski prostor.

Naenkrat je postal svet ob Paki spet lep in vabljiv. Race so si neudrudno ustvarjale svoje družine, čaplje so preletavale korito reke in ribe so migotale pod mostom. Preveč lepo, da bi trajalo. Pomor rib 15. in 16. 9. je v dveh dneh uničil 90 % življa, 6 ton rib je poginilo in Paka je postala spet mrtva.

Peter Kodre iz Ribiške družine Paka je povedal, da je bila Paka ena najbogatejših slovenskih rek v tem času. V njej se je naselil lipan, postrv klen, mrena, piškur in še in še. Vzroka pogina še ne vedo. Do čistilne naprave je reka še polna rib, pod njo nič več. Vendar krivec še ni znan. Dejstvo je, da je 8 kilometrov reke vse do izliva v Savinjo mrtve, in predvidevajo, da bo potrebovala 4, 5 ali še več let, da si znova opomore. Ekološka katastrofa, so rekli inšpektorji RS za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo. Ogromna škoda, so ocenili ribiči. Kriminal, smo rekli Penčani.

Od 15. septembra, kar se je zgodil pomor rib v reki Paki, je preteklo že kar nekaj njene vode. Vzrok pogina kakšnih 6 ton rib in vsega ostalega življa pa še vedno ni znan. Na policijski postaji Velenje so nam včeraj, 22. 9., povedali, da je preiskava še v teku. Center za alarmiranje in obveščanje od takrat, ko je prejel sporočilo, da se v Paki nekaj dogaja in alarmiral pristojne službe, ni dobil nobene povratne informacije. Pozanimali smo se še pri inšpektorici za okolje na UE Velenje, Amaliji Travner, ki ravno tako ni imela na voljo še nobenih podatkov. Ker kroži kar nekaj imen, je vseeno zanimivo, da še ni ničesar znanega in da krivec še ni odkrit.

Kaj pomaga odkriti krivca in ga kaznovati. Nič. Popolnoma nič. Tudi ribičem ne, razen če bodo uspeli s kakšno odškodnino. Če...

In kaj bo ostalo nam, doli v Penku. Spet mrtva reka. Smo že navajeni.

MiKo

PROGRAM PRIREDITEV OB OBČINSKEM PRAZNIKU 1999

Četrtek, 23. september, ob 19. uri v Mestni galeriji Šoštanj

Otvoritev razstave slik Stojana Spegla

V kulturnem programu bo nastopil Davor Plamberger s tolkali.

Sobota, 25. september, ob 18. uri

Svečanost ob zaključku del obnove grajskega stolpa

Pustega gradu

Sodelovali bodo PO Zarja, taborniki rodu Pusti grad s tabornim ognjem in Turistično opeševalno društvo Šoštanj.

Sobota, 25. september

Otvoritveni turnir v malem nogometu na novem športnem igrišču

Športnega društva Pohrastnik ob občinskem prazniku

Četrtek, 30. september, ob 18. uri

Svečana otvoritev prenovljenega Kulturnega doma Šoštanj s kulturnim programom, ki bo spremljal slavnostno sejo sveta občine Šoštanj in podelitev nagrad in priznanj občine Šoštanj

V tem času potekajo tudi športno-rekreativne aktivnosti v okviru TEDNA ŠPORTA v Šoštanju.

Velenje
SP Do 35
LIST
1999
352(497.4 Šoštanj)
9000626.9

KUJIZNICA KULT. CENTRA
I. NABOJNIK VELENJE

COBISS

ČETRTEK, 23. SEPTEMBER 1999

CENA 100 SIT

ZA VAREN KORAK V ŠOLO

Delo policistov v prvih dneh septembra

Akcija Varna pot v šolo se ni končala sredi septembra, ampak še traja, nam je zagotovil Dejan Potočnik iz policijske pisarne Šoštanj. Varnost otrok je pomembna skozi vse leto, zato se pri policiji ne omejujemo samo na prve dneve šolskega pouka, temveč skušamo na razne načine poučiti šolarje, kako se obnašati na cesti. V Šoštanju smo prvih štirinajst dni v septembru okrepili kontrolo na cesti ter bili nenehno prisotni pri obeh šolah, kakor tudi pred vrtcem... Tudi nekaj kršitev cestno prometnih predpisov smo zabeležili, vendar ni prišlo do nobene nesreče, kjer bi bil udeleženec otrok. V prvih razredih osnovnih šol smo organizirali predavanje ter prvošolčke tudi popeljali na sprehod, kjer smo jim pokazali

prometne znake in opremo. Moram reči, da je sodelovanje s šolami zelo dobro in da pripravljamo za višjo stopnjo predavanje o udeležencih v prometu - motoristih in da bomo prisotni na roditeljskih sestankih, kjer se bomo pogovarjali tudi s starši. Opažamo, da se otroci v glavnem obnašajo disciplinirano, in upamo, da bodo tudi vozniki skozi vse leto vozili tako previdno in preudarno kot zdaj, ko so se zavedali prisotnosti policije. Ob tej priložnosti bi rad opozoril voznike na znak dvignjene roke, ki pomeni, da bi pešec želel prečkati cestišče. Za varno vožnjo ni dovolj, da pazimo samo na to, da ne naredimo prekrška temveč moramo upoštevati tudi ravnanje drugih, je poudaril za konec in zaželel vsem šolarjem varno pot v šolo ter veliko uspeha v novem šolskem letu.

MiKo

26. NAPOTNIKOVA KOLONIJA

V Zavodnjah nad Šoštanjem je 17. in 18. septembra potekala Mala Napotnikova kolonija, v kateri je sodelovalo osem šol iz Šaleške doline in gostje iz Prebolda ter Podvelke na Koroškem. S prizadevnostjo in veliko domišljijo so učenci v dveh dneh vrezali v les svoj ustvarjalni duh. Kolonijo je zaključila predstavitev del ter podelitev priznanj sodelujočim. Učenke OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj, Mojca Andreje, Klavdija Ločan in Anja Urbanc, so pod mentorskim vodstvom Alenke Venišnik ustvarile zanimivo plastiko z naslovom Jutro. Po obliki nezanimiv kos lesa so razgibale z montažno tehniko in lesenimi palčkami, čepki in vrvicami ter jo pobarvale v modro zeleno. Učenci OŠ Bibe Ročka, Matic Vrabčič, Srečko Vrabčič in Jernej Župevc z mentorico Mijo Žagar, pa so svoj izdelek imenovali Kralj Matjaž.

MiKo

Foto: MiKo

Šoštanj na internetu

<http://www.s-sev.ce.edus.si/sostanj/naslovna.htm>

IZBRANI LETOŠNJI OBČINSKI NAGRAJENCI

BOGDAN MENIH, dr. med., in ANKA VERDNIK – JAZBEC
ČASTNA OBČANA OBČINE ŠOŠTANJ

S šeste redne seje sveta občine

Sesta redna seja sveta občine je potekala 16. septembra 1999 in je pod vodstvom **Milana Kopušarja**, ki je bil med podžupani imenovan za vodenje sej, trajala dobre štiri ure, svetniki pa so obdelali petnajst točk dnevnega reda.

Ker je župan **Bogdan Menih**, predsedujoči občinskega sveta umrl, ga po Zakonu o lokalni samoupravi nadomešča najstarejši podžupan, to pa je **Marjan Jakob**, ki je bil tudi sklicatelj seje. Sejo je vodil **Milan Kopušar**, podžupan iz vrst LDS, na seji pa je bilo v začetku prisotnih sedemnajst svetnikov, na koncu pa petnajst.

Dnevni red je bil osvojen s črtanjem točke o imenovanju komisije za šport, seja pa je potekala tekoče. V debati so svetniki konstruktivno sodelovali s svojimi predlogi, prihajalo je do manjših korektur sklepov, vendar so bili vsi sklepi spreti.

Ugotovitveni sklep o prenehanju mandata dosedanjemu županu nalaga volilni komisiji, da se sestane v 15 dneh od veljavnosti sklepa ter začne s pripravami na volitve.

V deveti točki so se svetniki odločali o podelitvi priznanj občine Šoštanj. Komisija se je med predlaganimi kandidati odločila, da podeli naziv častnega občana županu **dr. Bogdanu Menihu** posmrtno, (na predlog SDS) ter gospe **Anki Verdnic – Jazbec** (pobuda Franca Sevnika iz Velenja). Priznanje občine Šoštanj bodo prejeli: **OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj** (pobuda SDS), **Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj** (pobuda SKD in KS Šoštanj) ter **Pihalni orkester Zarja** (predlog KS Šoštanj). Plaketi občine pa bosta prejela **Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj-mesto** (na predlog KS Šoštanj) ter **društvo tabornikov rodu Pusti grad** (pobuda KS Šoštanj).

Med ostalimi točkami dnevnega reda so svetniki obravnavali tudi osnutek statuta Občine Šoštanj, osnutek o spremembah in dopolnitvah odloka s pitno vodo, osnutek odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Pohrastnik ter se med drugim izrekli tudi za povišanje cen vrtea na podlagi predloga in obrazložitve s strani uprave Vrtea (proti podražitvi sta bila Tinauerjeva in Rogelšek). Sejo so zaključili s predlogi svetnikov, med katerim je bil tudi predlog, da podžupan **Kopušar** pripravi program ali pregled problematike na komunalnem področju.

MiKo

NAŠI OBČANI

SMRTI

V času od 16. 8. do 20. 9. so umrli
Ferdinand HRIBERŠEK, Aškerčeva 5 b, Šoštanj
Frančišek MAJHENIČ, Zavodnje 30 e
Marija PODKRIŽNIK, Florjan 70
Anton MENIH, Topolšica 50 b
Terezija DREV, Topolšica 115
Milica KOŽELJNIK, Topolšica 178

POROKA

4. septembra sta se poročila
Polonca KAVTIČNIK, Zavodnje 48 in
Marko KLANČNIK, Zavodnje 48.

KRSTI

V avgustu so bili krščeni
JERNEJ, TANJA, MAJA, NASTJA, KLEMEN, ANA in **MARTIN**.

DELO OBČINE

SPREHAJALNA POT Projekt mesta svetlobe zaživel

Občina Šoštanj je v sklop celovite obnove Pustega gradu in okolice vključila tudi sprehajalno pot. V ta namen je Planinsko društvo Šoštanj na osnovi dogovora z Občino že v letu 1998 pripravilo ponudbeni predračun, ki je zajemal material in predvideno število ur za izvedbo. Stroški materiala so bili v domeni Občine.

Ko so bila letos pridobljena določena soglasja za začetek del, smo 18. junija 1999 pristopili k izvedbi poti po načrtani trasi že obstoječe na Pusti gradu. Po dobrem mesecu smo 20. julija zaključili z deli. V tem času je bilo opravljenih 450 delovnih ur. Nadelava poti je potekala pod vodstvom markacistov PD Šoštanj; pri tem pa so sodelovali še KS, delavci TEŠ-a in ostali prostovoljci planinci oziroma planinke PD. Po izvedenih delih so čiščenje poti opravili gasilci GD Šoštanj. Pot poteka od Ceste talcev mimo Katičeve hiše na Pusti gradu. Dolga je 250 m, z višinsko razliko

70 m. Za izdelavo le-te je bilo uporabljenih 180 železnih pragov dolžine 60 cm in 360 železnih palic, ki služijo za pritrditev pragov. Za varno in udobnejšo hojo je nameščena lesena ograja. Sprehajalna pot čaka le še na otvoritev in na uradni preizkus z našimi nogami.

Z. Moškon
PD Šoštanj

Krajna skupnost Šoštanj je spomladi razpisala projekt Šoštanj - mesto svetlobe. V ta projekt spada tudi barvanje fasad nekaterih stavb. Do razpisanega roka v juliju se je za barvanje prijavilo veliko lastnikov stavb, a le dva izvajalca, čeprav so pisne ponudbe poslali vsem, ki se v naši občini ukvarjajo s tako dejavnostjo.

Izbran je bil izvajalec iz domače občine, ki je dal ugodnejšo ponudbo. Tako se je barvanje fasad v drugi polovici avgusta začelo. Uspeh si lahko ogledati sami, če se sprehodite po Šoštanju. Ker se iz objektivnih razlogov prioritete liste niso mogli držati, so za koordinacijo pri izvajanju del imenovali komisijo, ki je sestavljena iz predstavnika sveta KS, izvajalca, arhitekta in predstavnika JUB-a.

Svet KS se je pri izbiri objektov, ki jih bo barval, odločal tudi po tem, koliko stanovalci oziroma lastniki tudi sami skrbijo za urejen videz stavbe. Cvetka Tinauer, predsednica sveta KS, je povedala, da sta od prijavljenih objektov dva bloka ob Paki izpadla, saj je bilo strokovno ugotovljeno, da so razpoke na fasadah tako globoke, da bo treba najprej sanirati le-te, pri čemer bo KS pomagala po svojih močeh, ne samo finančno, morda tudi s koordiniranjem popravil.

Sicer pa projekt Šoštanj - mesto svetlobe ni samo barvanje fasad, to je šele začetek. Projekt je dolgoročen in kompleksen, pravi Tinauerjeva. Zato, da bi Slovenija imela svetlobo, je Šoštanj žal samo nazadovalec. Ker pa je v sklepni fazi tudi čistilna naprava na TEŠ in so v naslednjih dveh letih na programu kar številne častitljive obletnice, je sedaj čas, da se v Šoštanju nekaj novega zgodi. Prav gotovo je vidni vtis tisti prvi, ki ga doživi vsak obiskovalec mesta. Sicer pa imajo v KS še veliko idej, kako mesto napraviti bolj privlačno in za bivanje prijazno, seveda pa vsaka stvar terja tudi svoj čas.

Sprejmi problem kot izziv, je naše geslo. Če samo stokaš in nič ne narediš, tudi problem ne bo rešen, še doda. KS naj bi bila samo pobudnica za začetek, ki bi naj razgibal vse prebivalce Šoštanja, da bi tudi sami prispevali ideje, kako polepšati svoj kraj, KS pa naj bi postala samo nekakšna krovna organizacija za vse to gibanje.

Kaj pa odzivi? Ti so različni, od najbolj negativnih in odklonilnih pa do zahval in pohval. Ljudje smo v svojem bistvu različni in tako se tudi različno odzivamo na spremembe v svojem okolju. Sicer pa pustimo času čas, ki ohrani le tisto vrednejše, vse ostalo pa odplavi.

Marija Lebar

KAJUHU VRNILI PRSTE

Avtor spomenika, kipar **Marjan Keršič - Belač**, je (po obljubi, ki jo je dal županu Bogdanu Menihu konec pomladi) v začetku septembra vrnil Kajuhu njegovo podobo. Prsti leve roke, ki jih je nekdo v napadu vandalizma odlomil, so spet na svojem mestu. Kar precej duhov je razburila objestnost neznanega storilca in veliko mnenj se je kresalo ob tem. Vendar uničevanje spomenikov ne pomeni popravljanja zgodovinskih resnic, so besede gospoda Belača, ki se je zahtevne obnove spomenika lotil tako, da je vzel odlitek prstov enakega spomenika, ki stoji pred gimnazijo Celje, jih korigiral in z livarjem Andrejem Kamškom privaril na mesto, kjer so manjkali. Kip Kajuha, pesnika, partizana, človeka visokih moralnih vrlin, kot sta poštenje in iskrenost, je torej spet v prvotni podobi. Napadi na spomenik se naj ne bi ponovili, vendar Kajuha še ne bo imel miru. Vemo za projekt, kjer je za Kajuha kip predvidena druga lokacija in tudi park ob njem se pripravlja na spremembo, tako da dogajanje v Kajuho-vem parku s tem ni končano. Upamo, da ne samo zaradi tega, da se nekaj dogaja, ampak predvsem za to, da bosta imela spomenik in park primerno mesto v Šoštanju in predvsem v ljudeh.

MiKo

Foto: MiKo

IZŠEL JE TELEFONSKI IMENIK SLOVENIJE 2000

Od septembra dalje je na vseh poštah in Teletgovinah na voljo novi Telefonski imenik, ki vsebuje podatke o več kot devetsto tisoč telefonskih naročnikih Telekom in Mobitela. V novem imeniku so upoštevane spremembe do 21. junija letos.

Telefonski imenik je na voljo kot komplet šestih slik s poslovnimi rumenimi stranmi – cena 3.000 SIT, kot omrežnoskupinski imenik za posamezne omrežne skupine – brezplačno ter na CD ROM-u v enouporabniški verziji – cena za naročnike 3.300 SIT in mrežni verziji do deset uporabnikov cena 24.000 SIT. Imenik je urejen tako kot lani. Pet knjig vsebuje podatke o naročnikih vseh omrežnih skupin, ena knjiga vsebuje naročnike Mobitela, sedma knjiga pa rumene strani.

MiKo

Policijska Pisarna ŠOŠTANJ

Modro bela kronika

Tatvina nabožnih kipcev iz kapele v Belih vodah

Dne 13. 9. 1999 je na Policijsko postajo Velenje poklical župnik župnijske cerkve in povedal, da je neznan storilec iz kapelice ob cerkvi v Belih vodah odtujil dva kipa, kip sv. Jožefa in kip sv. Antona Padovanskega, ki držita na rokah dete Jezusa. Kipa sta visoka okoli 80 cm, sta lesena, predstavljata pa večjo zgodovinsko in kulturno vrednost. Za neznanim storilcem policisti še zbirajo obvestila. Policisti naprošajo občane za koristne informacije o tem dogodku, ki naj jih sporočijo na PP Velenje tel. 869 207.

Na zelenici obležal vinjen moški

Dne 12. septembra ob 23.30 uri je na policijsko postajo poklical moški in je povedal, da je v bližini AP v Šoštanju opazil ležčega moškega. Na kraju so policisti ugotovili, da gre za občana P.R., katerega so nato z reševalnim vozilom odpeljali v bolnišnico Topolšica, kjer so mu izpirali želodec.

Obvestilo

Policijska postaja Velenje obvešča, da imajo novo telefonsko številko. Dosegljivi so na številki 869 207.

Roka pregnancem

Naselje bo postavljeno blizu mesta Djakovica na Kosovu najkasneje do konca oktobra. Na računu RK Slovenije in Slovenske karitas je že 68.790.000,00 tolarjev. Brezplačen telefon za prispevke 080 22 44.

Rdeči križ 50101-678-51579, Karitas 51800-678-52987
sklic 6007 namen nakazila roka pregnancem

DOGODKI

TRESIMIR IN PRAZNIK LUČI

Zadnja sobotna noč v avgustu se je spustila nad Šoštanj in ga ovila v svoj črni plašč. Ljudi, čakajoče ob šoštanjskem jezeru, je nežno in počasi prekrila s tančico miru in skrivnosti teme. Gladina jezera se je s prihajajočo nočjo umirila in se predala svojemu toku. Nežen veterc, ki je še pihljal, je ni več vznemirjal. V temi je bilo videti čakajočo množico, ki je zrla tja čez jezero v zavedanju pričakovanja trenutka. Vrenje množice in glasni pogovori so spontano zamirali in prešli v šepetanje. Oglasila se je glasba. Mogočni bobni ob spremljavi ostalih instrumentov so se ujeli v ta prostor ob jezeru, med čakajoče ljudi in še povečali pričakovanje. Na drugi strani jezera je bilo najprej videti samo dve premikajoči se luči. Nato se je tema razredčila in dopustila prepoznati tri postave na splavu. Postavi, vsaka na enem koncu plovila sta držali bakli, ki sta metali medlo svetlobo na gladino jezera, srednja pa se je vzravnila v pokončno in kleno držo. Množica ob bregu je obmolnila, slišati je bilo le zvoke instrumentov in malo kasneje, ko se je splav že skoraj dotaknil brežine, še udarjanje vesla ob vodo. Splav je pristal. Obmiroval na mestu, le v rahlem pozibavanju je bilo slutiti, da je na vodi. Sestopili so. Gruča ljudi se je razmaknila in naredila prostor trem možem, katerih obrazi in postave so bili zdaj vidni v soju bakel. Pokončnost srednjega je izdajala vodjo. Brada mu je v večini zakrivala obraz, vidne so bile samo oči, ki so zrle izpod kapuce na glavi. Ogrnjen je bil v plašč, ki je pokrival celo njegovo telo. Po par korakih, ki jih je naredil na bregu, je obstal in s pogle-

dom preletel ljudi. Njegov glas je zarezal v tišino. Spregovoril je: Poglej lepote neizmerne ljudstvo Tresimirjevo. Poglej, kaj našlo je naše oko po dolgem tavanju čez siva pogorja. Tukaj se ustavi naš popotni korak in trudno veslo. Tu, kjer prekriva baržunast plašč večerne zarje, ravnice in prostranstva. S srebrno ponjavo okronanih gozdov obdana dežela se odpre nam tukaj v raj. Zvesti popotniki daljnih svetov severa; vojščaki, kmetje, gozdarji, tukaj najdemo sožitje s preprostim ljudstvom. Ze hrepenijo naše roke po bogati prsti, ki kliče po oranju. Neizmerne bogastva skriva ta bogata zemlja, ki plodna kliče po semenu pšenice in ovsu. Kmet naš. Zasadil bodeš svojo motiko po vsej dolžini srca te doline. In jaz, Tresimir, pravim vam: Sam bodem blagoslovil vso pokrajino, obdana z gorovjem visokim od sončnega vzhoda pa tja do njegovega zatona. Tresimirje jo bodem poimenoval v znak mojega spoštovanja. Zatorej besedo mojo vzemite v uho. Besedo Tresimirja, ki vas je pripeljal v ta raj. Ognji naj se vidijo, koder razkriva pogled naše pošteno srce. Prižgite kresove! Na tisoče luči naj se razlije po širnem. Poneso naj te luči sporočilo, ki ga jaz, Tresimir, dajem od ljudstva svojega. Pričenja se setev in žetev bo obilna od naših rok. Zakurite torej velike in male ognje, naj bo praznik, ki ga daje ta dolina Tresimirjeva. Naj bo praznik luči!

Tako je spregovoril Tresimir že tretjič, kar praznujemo v Šoštanju praznik luči. In približno takšno vzdušje je vladalo ta večer ob jezeru, kjer se je zbralo veliko število ljudi. In zagoreli so kresovi in prižigale so se lučke. Ideja, ki se je rodila kot kombinacija zgodovine (Ravnikar), spektakla (Radoja) ter luči na jezeru v spomin na potopljeno vas Družmirje (Heindl) sicer ni čisto izvirna, je pa za Šoštanj kot nalašč in ljudje so jo dobro sprejeli. Ne ve se, s katerimi besedami je pozdravil to zemljo pravi Tresimir tam nekje v poznem 10. stoletju, ne ve se točno, kdaj je s skupino nomadov prišel iz Kavkaza in odkril to dolino, v kateri so že prebivali staroselci. Tu se je naselil s svojim ljudstvom, obdeloval zemljo in jo ljubil. Vemo pa, da se je Tresimirje preimenovalo v Družmirje. In poznali smo vas Družmirje, vemo za bogate kmetije, rodovitna polja in zelene travnike, kjer zdaj v globinah jezera neme ribe pripovedujejo zgodbe. In tudi to vemo, zakaj vasi Družmirje ni več. Kje si bil takrat Tresimir, da bi to preprečil!

Foto: MiKo

Prižiganja lučk so se udeležili vsi obiskovalci

16. TRADICIONALNO TEKMOVANJE STARIH GASILSKIH BRIZGALN

Prijazno poznoavgustovsko sonce je 22. avgusta privabilo na prostor pred gasilnim domom v Šoštanju pisano družino. Na šestnajsto tradicionalno tekmovanje starih gasilskih brizgaln se je prijavilo 12 ekip iz bližnjih in daljnih gasilskih društev. Nekoliko manj kot prejšnja leta.

Poznavalci tega tekmovanja so prav gotovo pogrešali ime Žunkovič, saj se je prejšnja leta tekmovanje odvijalo kot memorial Jožeta Žunkoviča, letošnje pa se na željo družine ni več imenovalo po njem. Gasilci, oblečeni v stare uniforme, konji, vpreženi v voz, naložen s staro gasilsko brizgalno, gledalci in člani PGD Šoštanj v takšni in drugačni vlogi so poskrbeli za druženje in tekmovanje.

Tekmovanje se je odvijalo v dveh etapah. V prvem delu je pet ekip preizkušalo ročne brizgalne, v drugem delu pa so bile na vrsti motorne. Pri ročnih brizgalnah se je najboljše odrezala ekipa z Ljubnega, ki je bila tudi najbolj slikovita. Voz z brizgalno so vlekli konji, kot je bilo to včasih. Tudi domača ekipa veteranov Šoštanja, ki je bila druga, ni zaostajala ne po sposobnostih in tudi ne po izvirnosti. Trobenta, na kateri je dal znak za napad Hinko Bolha, je sicer zvenela bolj tako tako, je pa le zatrobila. Najstarejši udeleženec tekmovanja je bil član ekipe iz Šentjurja in je štel kar 94 let, najstarejša ročna brizgalna pa se je ponašala z letnico 1876. Ne samo z letnico, temveč tudi s tem, da še vedno brezhibno deluje.

V drugem delu tekmovanja se je sedem desetin preizkusilo v tekmovanju z motornimi brizgalnimi. Prvo mesto je dosegla ekipa iz Šentilja, zadovoljni pa so bili tudi gasilci

Paške vasi in Trnovelj. Pokali, ki so jih prejele ekipe, ki so se uvrstile najvišje, so bili veliki in narejeni posebej za gasilce. Z veliko prostornino, v katero se sme točiti samo vino. Voda je za gašenje požarov, ne pa žeje. Za pravilen potek dela sta skrbeli dve komisiji, delo so kontrolirali sodniki ter skupaj s predsednikom tekmovanja Jožetom Škrbotom, vodjem tekmovanja Leonom Stropnikom ter tehničnim vodjem Alešem Švarcem pripeljali uradni del do konca. Za neuradni del in za dobro počutje na prizorišču tekmovanja pa je skrbela neutrudna godba Zarja, ki zna s svojo glasbo vedno priigrati pravo vzdušje.

Foto: MiKo

AVTOŠOLA TUDI V ŠOŠTANJU

Od meseca julija dalje se lahko v Šoštanju pohvalimo s svojo avtošolo. Avtošola Brigita ima sedež v Šoštanju, v 1. nadstropju Kajuhovega doma, ulica Lole Ribarja 2, kjer sta pisarna in učilnica, v kateri vsaj enkrat mesečno potekajo tečaji cestnoprometnih predpisov za bodoče voznike kategorije B. Za praktično poučevanje kandidatov ima na voljo najodobnejša vozila in potrpežljive inštruktorje, ki pridejo po kandidate tudi na dom oziroma se z njimi dogovorijo o lokaciji začetka in zaključka vožnje. Pri plačilu nudi šola brezobrestno posojilo in popust za dijake in študente. V pisarni so vsak dan od 13. do 16. ure, lahko pa jih pokličite na telefon 882 942 int. 17 ali GSM 041 341 634.

16. PETROL RALLY

24. in 25. septembra se bo v Velenju in okolici odvijal Petrol Rally Velenje, ki ga organizira Avto moto turing klub Velenje. Na njem bo sodelovalo preko 60 tekmovalnih ekip, od Slovenije do Nemčije, Italije, Švice in drugih držav, ker pa šteje rally za evropsko prvenstvo ter za državno prvenstvo Slovenije in Hrvaške, bodo udeležene najboljše tekmovalne ekipe. Drugi tekmovalni dan se bo začel s startom ob 9. uri pred restavracijo Jezero, končal pa se bo na istem kraju ob 16.30. Zanimivost rallya je tudi v tem, da bodo posamezne hitrostne preizkušnje potekale po cestah sedmih občin: Šoštanj, Šmartno ob Paki, Polzela, Prebold, Dobrna, Trbovlje in Velenje. Na območju Šoštanja bodo hitrostne preizkušnje drugi dan.

MiKo

MODRO VARČEVANJE

Postopno varčevanje z mesečnimi vplačili je ena najbolj zanesljivih in varnih naložb denarja. Ne glede na to, ali vlagamo velike ali majhne vsote, se naše premoženje nezadržno povečuje iz meseca v mesec. Takšno varčevanje zahteva minimalne napore, prinaša pa maksimalne učinke. Stopite do svoje poslovalnice in povprašajte o modrem varčevanju.

- Modro varčevanje
- rastoče obrestne mere
- varčevanje od enega do petih let z mesečnimi pologi
- možnost prekinitve po prvem letu varčevanja

banka velenje

Banka Velenje d.d., Velenje,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

VESELJE IN GRENKOBA HODITA VŠTRIC

Priznanje Zadržne zveze Slovenije Cvetki Hliš

Hliševa domačija v Topolšici je poznana. Lepa hiša z urejeno okolico ob cesti na začetku Topolšice je ogledalo ljudi, ki prebivajo v njej. Tu prebiva Cvetka Hliš, dobitnica priznanja za prispevek pri razvoju zadržništva, ki ga podeljuje Zadržna zveza Slovenije in ji je bilo izročeno v okviru mednarodnega kmetijskega živilskega sejma v Gornji Radgoni.

Priznanje je šlo v prave roke, se je strinjal marsikdo, ki pozna gospo Cvetko in njeno življenjsko pot.

Hliševi so se na to zemljo preselili leta 1953, ko so morali zapustiti svoj dom, ki je stal tam, kjer je zdaj TEŠ. Zaradi višjih interesov. Žal jih to preganja tudi na tej zemlji, saj je Premogovnik nenehno grozil, da se bodo morali ponovno preseliti. Na račun tega se tudi kmetija ni mogla razvijati tako, kot bi želel gospodar Tone in kot bi želela gospodinja Cvetka, ki je dobro službo, ki jo je imela pred poroko, zamenjala za delo na zemlji. Ni ji žal, pravi. Zemljo ljubi in ko je prevzela vlogo gospodinje na devet hektarjev veliki kmetiji, je želela iz tega napraviti kar največ. Zato prva zbiralnica mleka v Šaleški dolini, ki je delovala vse do lani. Zato članstvo v aktivu kmečkih žena, kjer je bila predsednica kar 20 let in zato tudi delo v samoupravnih organih ter nenehna težnja po znanju. Znanje in napredek sta njeno vodilo in vseskozi se je trudila tudi drugim pomagati do raznih spoznanj in slediti spremembam, da bi bili v korak z njimi.

Zbiralnica od lani ni več, mož se je upokojil, hlev pa je še vedno poln, tako da Cvetki dela ne manjka. Tri hčere, Majda, Jana in Helena, so se izšolale, si ustvarile družine, tako da doma stanuje le ena. Seveda priskoči na pomoč, vendar se kmetovanju poleg svoje službe in treh otrok ne more posvečati.

Od tod tudi grenkoba in skrb, kako bo s kmetijo v bodoče, saj pravega nasledstva ni. Vendar tudi razume, zakaj so se hčere odločile po svoje: Časi niso naklonjeni kmetijstvu, še manj malim kmetijam. Premalo se zavedamo, da je za našo deželo še kako pomembno, da je pokrajina naseljena in da je svet obdelan.

Kar nekaj priznanj je že dobila v času bolj aktivnega dela, tudi z razstave živine, vendar se je zadnjega še posebej razveselila: Občutek, da nisi kar tako pozabljen, ti daje novih moči in novih upanj. Kot pravi, pa pogreša delo, ki ga je opravljala pri zbiranju mleka. Pogreša tisti jutranji utrip, ko se je vse šele prebujalo, bližnji in daljni kmetje iz Skornega, Belih vod in Topolšice pa so vozili mleko in se srečali pri njej. Pogreša tiste jutranje pozdrave, vonj mleka, ki ga je pregledala, če je v redu in besedo ali dve, ki ju je spregovorila s sosedi. Pogreša tudi prihod avtomobila iz Arje vasi in pričakovanje, ali je v bazenu vse v redu, saj je mleko zelo občutljivo blago.

Ponosna je na to, da je njena zbiralnica delovala brezhibno in v zadoščenje ji je, da je imela vseskozi z ljudmi dobre odnose. Taki so tudi zdaj in sledovi njenega dela so očitno vidni in niso pozabljeni. Letošnje priznanje Zadržne zveze potrjuje prav to.

MiKo

LIST

ZELO USPEŠNA GENERACIJA

Deklicam ženskega odbojarskega kluba Kajuh Šoštanj, rojenim leta 1984, lahko res rečemo, da so zelo uspešna generacija, saj so v svoji kategoriji letos osvojile zelo visoka mesta v državnem merilu.

Piko na i pa so postavile 30. julija v Portorožu, kjer je potekalo državno prvenstvo v odbojki na mivki. Po celodnevem boju na pesku in soncu jim je uspelo osvojiti odlično 3. mesto in bronasto medaljo. Prvo mesto je brez poraza osvojila ekipa Nove Gorice, druge pa so bile tekmovalke iz Kopra. Za ekipo ŽOK Kajuh so nastopale: Jasna Šumnik, Brina Melanšek, Zorica Sekulič in Diana Jovičič.

Da pa generacija sodi v sam slovenski vrh, govori tudi dejstvo, da sta Jasna

Šumnik in Zorica Sekulič članici slovenske odbojarske reprezentance za deklice.

Nataša Stevančević

Knjižni kotiček

Poletja je konec in zabavnejše branje se umika drugačnemu. Čeprav v poletnih mesecih na policah skoraj ne najdemo novitet, pa jih je v letošnjem avgustu kar nekaj. Majhne stvari veliko pomenijo, pravi dr. Lawrence Shapiro v delu *Čustvena inteligenca otrok*. Knjiga je polna iger in pomagal ter praktičnih nasvetov za starše. Knjiga *Naravne dišave moje dobre kuhinje* je posvečena vsem, ki kuhajo z ljubeznijo in ustvarjajo z naravnimi zelišči v kuhinji prave umetnije. Ponovno odkrivamo svetovno popotnico, Celjanko Almo Karlin in njeno delo *Popotne skice*. Zamisel za svoje delo *Heptameron* si je Margareta Navarska (1492-1542) izposodila pri avtorju Dekameronu Boccacciu. Na pristen in prepričljiv način nam slika življenje svojega časa. Kurt Vonnegut je Slovencem dobro znan. Njegovo zadnje prevedeno delo z navdihom znanstvene fantastike nosi naslov *Časotresk*. O znanstveni fantastiki pa ne moremo govoriti v delu Slovenca Hermana Potočnika, velikana raketne in vesoljske tehnike. Njegovo delo *Problem vožnje po vesolju* je po mnenju strokovnjakov učbenik generacije, ki je utrla prve korake v vesolje. S kakšnimi problemi se srečuje najstnica Eva, preberite v knjigi Mirjam Pressler *Grenka čokolada*.

Kaj ste prebirali avgusta najraje? Še vedno ste segali po delih avtorice kriminalnih romanov Minette Walter in Mary Higgins Clark, sledila pa

so vsa dela, ki so nosila naslov *Kurja juhica*.

Kaj prinaša v knjižnico september? V knjižnici se mrzlično pripravljamo na selitev v nove, lepše prostore. Za tiste, ki še ne veste, novi prostori bodo v prenovljenem domu kulture. Knjige bodo opremljene s črtno kodo, knjižnica bo delovala po sistemu cobiss, ki ga uvažajo v vse knjižnice v Sloveniji. Več o tem v eni od prihodnjih števil. Ker oprema knjig in priprave na selitev zahtevajo veliko dela, bo delo v knjižnici občasno moteno, zato že vnaprej prosimo za razumevanje.

V mesecu septembru je knjižnica ponovno odprta trikrat tedensko in sicer: ob ponedeljkih in sredo od 12.30 do 18.30 in ob petkih od 9.30 do 14.30 ure. Obiskovalce knjižnice tudi prosimo, da ob izposoji predložijo izkaznico. Vse tiste, ki so že vneto zakorakali v šolsko leto, naj opozorimo, da je čas izposoje za knjige, ki sodijo v obvezno branje ali bralno značko omejen na 14 dni.

In še povabilo! Osnovnošolci, ki ste tudi letos pridno reševali knjižni kviz, vabljeni v četrtek, 23. septembra, ob 17. uri v prostore knjižnice v Velenju na zaključek kviza.

V prihajajoči jeseni veliko lepih uric pri branju.

Marjana Boruta

PRENOVITEV ŠPORTNE TRGOVINE MELANŠEK

Trgovina s športno opremo Melanšek že poznamo. Približno pred štirimi leti je zaživela na cesti Lole Ribarja, kjer je ponujala opremo in oblačila za šport in prosti čas priznanih in manj priznanih proizvajalcev.

Ideja o trgovini se je rodila pri Melanškovih doma, botrovalo pa ji je najbrž dejstvo, da je Teodor Melanšek športnik in rokometni sodnik že petnajst let. Verjetno je tako najbolj vedel, kaj manjka različnim klubom, saj prek svoje trgovine opremlja tudi te.

Trgovina je zaživela, vendar se je kmalu pokazalo, da so prostori premajhni in tudi parkirišče je bilo neustrezno. Šoštanjskega prostora niso hoteli zapustiti, zato so se preselili v prostore na začetku Cankarjeve, kjer je bila prej samopostrežna.

6. septembra je bila otvoritev, pravzaprav otvoritev preselitve, kot je rekla Almir Melanšek. Ob tej priliki ponujajo 20 % popust, ki bo trajal, dokler stare zaloge ne poidejo. Nove zaloge se bodo prav tako ponašale z izdelki Nike, Reebok, Adidas ter s proizvodi drugih manj znanih firm - tako bo možen nakup za vsakega zahtevnejšega in manj zahtevnega kupca ter predvsem za vsak žep.

Predvsem se zavedajo bližajoče zime in s tem sezone, ki kliče po bundah, puloverjih, smučeh in vsem kar sodi zraven. Trgovina je odprta od 8. - 12. ure ter od 13. - 18. ure in ob sobotah dopoldne. Prepričajte se o bogati ponudbi v naši bližini.

MiKo

Foto: MiKo

PRENOVLJENO IGRIŠČE V POHRASTNIKU

V začetku leta so v naselju Pohrastnik ustanovili športno društvo z namenom popestriti družabno življenje. Za začetek so se odločili, da prenovijo igrišče.

V nedeljo, 19. septembra, so priredili majhno slovesnost ob zaključku del in otvoritvi obnovljenega igrišča. Predsednik KS Skorno-Florjan Valter Pirtovšek je imel krajši govor, po katerem je predsednik ŠD prerezal simbolni trak in otvoril igrišče.

Ob 13.30 so se pred igriščem zbrali kolesarji. Bilo jih je okrog 40, ki so krenili na mini maraton do Grebenška. Ob njihovi vrnitvi so nagradili najštevilčnejšo družino - Irman. Moški so zaigrali nogomet, ženske pa odbojko na mivki.

Obiskovalci so se preizkusili tudi v raznih igrah. Najuspešnejši so bili prebivalci spodnjega dela naselja, pred ŠD Pohrastnik, sponzorji in zgornjimi Pohrastničani.

Dež, ki je poizkušal pokvariti slovesnost, so pregnali z dobro voljo in živo glasbo. Udeleženci so bili navdušeni nad prireditvijo in so izrazili željo, da bi se še večkrat tako zbrali. Na koncu se zahvaljujemo vsem sponzorjem in posameznikom, ki so nam pomagali pri prenovi.

Športno društvo Pohrastnik

Predsednik ŠD Pohrastnik je slovesno otvoril tribune

Kolesarje je vodil predsednik KS

Foto: M. Tekauc

Foto: M. Tekauc

LES JE LEP

Na obisku v delavnici pri Jurkovniku

Vsako drevo ima svoje posebno življenje in ko mu sekira skrajša to življenje, drevo pravzaprav ne umre, le spremeni se. Najprej v hlode, nato v deske, ki jih spretno roke mizarja spremenijo v izdelke. Ti pa, ko jih postavimo v svoj dom, kot da imajo spet svoje življenje. Če jih pozorno pogledamo, na lesu še vedno lahko opazimo črte, ki pomenijo leta življenja drevesa. Vsak pozna prijeten občutek in domačnost, ki jo našemu domu daje leseno pohištvo.

Nekako tako je najbrž razmišljal Janko Jurkovnik, ko se je odločil za svoj življenjski poklic. Odločil se je in se v Škofji Loki izučil za mizarja, pozneje pa je končal še šolo za lesne tehnike. Deset let je delal v Gorenju, poleg tega pa je imel popoldansko obrt. Kot pravi, mu je bilo vedno veliko do tega, da je imel papirje urejene po predpisih.

Leta 1981 se je odločil in odprl samostojno obrtno delavnico. Mnogi so se mu čudili, da je zapustil podjetje in šel med "kapitaliste", kakor so v tistih časih, nenaklonjenih obrtnikom, posmehljivo imenovali podjetne ljudi. Delo je steklo in Janko je kmalu zaposlil še enega delavca. Sedaj ima zaposlene tri delavce. Seveda

pa sva tu še jaz in žena, ki vsak zaleževa za dva, v šali pripomni. Delavnice zaenkrat ne nameravajo širiti. Imajo pa tudi že bodočega naslednika. Najmlajši sin, ki hodi v peti razred, kaže veliko veselje do tega dela.

Njihov program sestavlja notranja oprema, v zadnjem času pa največ stopnice, ki sedaj zavzemajo 80 % programa. Naročil in dela je dovolj, pove. Včasih mora priskočiti na pomoč kar cela družina, če je naročilo nujno. Imajo naročila tudi iz tujine.

Pred kratkim so delali lesene stopnice za kupca z Vrbskega jezera. Seveda zraven sodi tudi montaža. Delali so tudi v Lienzu in drugod po Avstriji. Domača naročila prihajajo iz različnih koncev Slovenije. Janko pravi, da je razlika med našimi kupci oz. naročniki in tujci predvsem v plačilni disciplini. Pri nas je treba marsikdaj več mesecev čakati na plačilo, kar predstavlja problem, saj mora sam material in delavce tudi plačati. V tujini temu ni tako. Tam velja ustni dogovor marsikdaj več kot kakršenkoli podpisan papir.

Ko smo obiskali Mizarstvo Jurkovnik - pravijo, da to ime najbolj pove, s čim se ukvarjajo - so ravno izdelovali okrogle stopnice za celjski sejem. Tudi sicer jih obrtna zbornica spodbuja k razstavljanju. Tako so se predstavili že tudi na sejmi v tujini, na primer na Dunaju in v Celovcu. Vendar Janko in žena pravita, da na sejmi redkokdaj skleneta kakšen posel. Tam si ljudje stvari šele ogledajo. *Najboljša reklama je še vedno tista od ust do ust*, sta povedala za konec prijazna in nasmejana zakonca Jurkovnik. Da imajo svoje delo radi, se vidi iz njihovih lepih izdelkov. *Občutek za les moraš imeti v rokah!* še doda Janko.

Marija Lebar

Foto: M.L.

VOŠČILA

Elektro ČAS

Trgovina, tel.: 881 333

Levstikova 15, Šoštanj

Krajevna skupnost

Lokovica

Dodelava lesenih predmetov

Skornšek Marija s. p.

Ravne 82,
3325 Šoštanj
063 893 052

ZDRUŽENA LISTA
socialnih demokratov

Čestitamo ob občinskem in krajevnem prazniku!

Občinski odbor

ZLSD Šoštanj

Občanke in občani Šoštanja,

veselimo se skupaj ob

PRAZNIKU OBČINE ŠOŠTANJ

OBČINSKI ODBOR
SOCIALDEMOKRATSKE STRANKE ŠOŠTANJ

Podjetje za gospodarsko svetovanje in inženiring, d.o.o.

mag. Cvetka TINAUER, dipl. iur.
direktorica

Vsem občanom občine Šoštanj
ob občinskem prazniku
iskreno čestitamo!

3325 Šoštanj, Trg svobode 5, tel./fax: 063 881 853

Čevljarstvo, trgovina Miran Irman s.p., Trg bratov Mravljak 8, Šoštanj

M I Z A R S T V O
JURKOVNIK JANKO s. p.

Ravne 95 b
Šoštanj
tel. & fax: 063 893 019

Izdelujemo stopnice in notranjo opremo iz lesa.

Vsem občankam in občanom
čestitamo ob občinskem
prazniku in se hkrati zah-
valjujemo za zaupanje in
obisk v naši trgovini.

Dobrodošli pri nas vseh osem
dni v tednu!

Kolektiv Osmice

Aškerčeva 24, Šoštanj

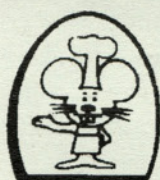
063 882 074, 883 060

MESTNA OBČINA VELENJE

Občankam in občanom
občine Šoštanj
čestitamo k prazniku!

Svet in župan MO Velenje

Pekarna MIŠ - MAŠ

Vsem občanom Šoštanja

čestitamo za občinski praznik.

Zahvaljujemo se za zaupanje in

se priporočamo tudi v bodoče.

Komunalno podjetje
Velenje d.o.o.

Vsem občanom občine Šoštanj

voščimo ob prazniku

občine Šoštanj!

Gostišče

"POD KLANCEM"

čestita ob prazniku občine Šoštanj!

Kotnik
Ravne 193, Šoštanj
tel.: 063 893 411

STANOVANJSKO PODJETJE VELENJE d.o.o.
3320 Velenje, Koroška 48,
063 866 291

Čestitamo ob prazniku
občine Šoštanj!

Gostišče **Pri Vidi**
Zavodnje
Kava bar **Pri Vidi**
Šoštanj

Prijetno praznovanje
občinskega praznika!

OB PRAZNIKU
OBČINE ŠOŠTANJ,
SVET KRAJEVNE
SKUPNOSTI
ŠOŠTANJ
VSEM OBČANOM
ISKRENO ČESTITA!

Čestitamo
ob
prazniku
občine
Šoštanj!

ŽIVLJENJE

KMETIJSKA
SVETOVALNA
SLUŽBA
SLOVENIJE

POVRNITEV TROŠARINE ZA GORIVO

Poleg uvedbe davka na dodano vrednost je s 1. julijem začel veljati tudi Zakon o trošarinah. Zakon med drugim omogoča 50 % vračilo trošarine za mineralna olja, porabljena za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije. Trošarina se bo priznavala le v višini trošarine za plinsko olje, ki trenutno znaša 70 SIT na liter.

Do vračila trošarine so upravičene vse fizične osebe - kmetje, samostojni podjetniki in pravne osebe, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo. Za fizične osebe velja osnovni pogoj, da so imeli vsi člani njihovega gospodinjstva pred 1. januarjem leta, za katerega uveljavljajo vračilo, v uporabi vsaj toliko zemljišč, da skupna normativna poraba znaša vsaj 90 strojnih ur. Pogoj se smiselno uporablja tudi za pravne osebe.

Normativna poraba strojnih ur na hektar njive, vrta, travnika, pašnika in ekstenzivnega sadovnjaka je 25 strojnih ur na hektar oziroma se prizna poraba 150 l plinskega olja na hektar. Za plantažne sadovnjake, vinograde in hmeljišča je normativna poraba 70 strojnih ur na hektar oziroma 420 l plinskega olja na hektar ter za gozd in gozdne plantaže 10 strojnih ur na hektar ali 60 l plinskega olja na hektar. Vračilo se uveljavlja samo za obdelane površine.

Vračilo je možno uveljavljati po posameznih katastrskih kulturah, a le tako kot so zapisane v katastru. Pri uveljavljanju vračila za zemljišča v najemu je potrebno predložiti fotokopijo najemne pogodbe, ki mora vsebovati površino, katastrsko kulturo in parcelno številko. Potrdilo o površini zemljišč po katastrskih kulturah v uporabi članov gospodinjstva bo mogoče pridobiti pri davčnem organu.

Zahtevek za vračilo trošarine bo potrebno oddati pri krajevno pristojnem carinskem organu na predpisanem obrazcu do 31. 3. po preteku leta, za katerega se vračilo uveljavlja. Zahtevek lahko v imenu vseh članov gospodinjstva uveljavlja le en polnoletni član. Če je upravičenec več, je potrebno priložiti podpisano pooblastilo vseh polnoletnih članov. Predpisani obrazci bodo na voljo pri carinskih organih in tudi v prosti prodaji.

Računov za porabljeno gorivo ni potrebno prilagati, upravičenec pa jih mora hraniti 10 let.

Od 1. julija naprej je potrebno shranjevati vse račune za mineralna olja, ki jih uporabljamo za pogon kmetijskih in gozdarskih strojev (plinsko olje, motorni bencin, motorni petrolej in druge, ki so po tem zakonu predvideni za pogonski namen). Količina prijavljene porabe seveda ne sme biti višja od količin na računih.

Vračilo bodo dobili le tisti, ki bodo vložili vlogo in izpolnjevali pogoje v odredbi. Vračilo trošarine ni v nikakršni povezavi z davkom na dodano vrednost. Uveljavlja ga lahko vsak, ki izpolnjuje pogoje odredbe, ne glede na status v sistemu DDV.

Za leto 1999 lahko uveljavljamo polovične količine normiranih strojnih ur oziroma plinskega olja. Carinski organ o vlogi odloči v 30 dneh po predložitvi popolne vloge. Še enkrat ponovimo, kaj mora vsebovati popolna vloga: predpisani obrazec, potrdilo o površini zemljišč po katastrskih kulturah, ki ga dobite pri davčnem organu, kopijo najemnih pogodb ter pooblastilo ostalih polnoletnih članov gospodinjstva. Račune za gorivo hranimo doma 10 let in jih ne prilagamo k vlogi.

Lidija Diklič,
inž. kmet.

Letošnja dobitnica priznanja Zadruge zveze Slovenije za prispevek pri razvoju zadrugištva je Cvetka Hliš. O njej pišemo na strani 3.

Vožnja z vozili v naravnem okolju

Ko sem razmišljal, kakšen članek naj napišem za septembrsko številko Lista, mi je pred oči prišel dogodek prejšnjega tedna, ko sem hodil po gozdovih na Smrekovcu. Kar naenkrat sem zaslišal neznanški trušč in čez nekaj časa je po gozdni vlaki zdrvel motokrosist. Zamislite si, kakšno protislovje je to sredi idiličnega mira smrekovskih gozdov, ko slišiš samo ptičje petje ali oddaljen krokarjev krik. Čeprav je čas dopustov že za nami, se še vedno veliko ljubiteljev narave in izletov nameni v gozd. Večina ljudi po gozdu pešači, veliko pa se jih poslužuje tudi prevoznih sredstev (avtomobilov, motornih koles, koles). Zato je pomembno, da poznamo pravila vožnje v naravnem okolju.

V Sloveniji od 1. aprila 1995 velja predpis, ki prepoveduje vožnjo z vozili na motorni pogon in kolesi v naravnem okolju (Ur.l. RS št. 16/95). Vožnja, parkiranje, ustavljanje in organiziranje vožnje z vozili na motorni pogon in s kolesi so prepovedani na vseh površinah izven naselij, zunaj vseh vrst cest ter zunaj kolovozov in poljskih poti. Prepoved velja tudi za gozdne in planinske poti.

Ustavljanje in parkiranje v naravnem okolju sta dovoljena samo v pasu pet metrov zunaj vozišča, če je to v skladu s predpisi o varnosti cestnega prometa in če temu ne nasprotuje lastnik zemljišča. Prepovedano je orga-

niziranje vožnje z vozili na motorni pogon, njihova uporaba za testne, kros, športne, tekmovalne in reklamne vožnje na gozdnih in makadamskih cestah v gozdnem prostoru ter na cestah v naravnih in gozdnih rezervatih, narodnih, regijskih in krajinskih parkih, vodnih rezervatih, varovalnih gozdovih in gozdovih s posebnim namenom. Prepoved ne velja za kolesa.

Izvajanje predpisa nadzirajo pooblaščen inšpektorji (gozdarski inšpektorji) in nadzorniki ter policija. Za nespoštovanje predpisa so določene denarne kazni najmanj 10.000 SIT za manjše prekrške in najmanj 500.000 SIT za večje prekrške.

Upam, da vam ta predpis ne bo vzel volje za izlet v gozd in naravo nasploh. Pomislite na to, da se tudi doma ne vozite z avtom ali motorjem po vrtu ali njivi. V gozdu vsaka vožnja po gozdnih tleh naredi takšno škodo, kot da bi se po njih peljali sedemdesetkrat. Poškodujejo se klice dreves, mikroorganizmi v tleh, prekoreninjenost tal in s tem vse funkcije, ki jih gozdna tla opravljajo. Razmislite o tem bolj kot o denarni kazni, če imate z motornim kolesom namen zaviti na gozdno vlako ali celo na brezpotje.

Damjan Rožič, univ. dipl. ing. gozd.

Prazne površine v gozdu so kot njiva brez posevka

Pri svojem vsakdanjem delu - opisovanju sestojev za potrebe desetletnega gozdnogospodarskega načrta naletim v nekaterih zasebnih gozdovih v okolici Šoštanja na prizore, ki niso prijetni za oči gozdarja.

Zgodi se, da je lastnik posadil svetloljubne drevesne vrste, kakršni sta javor in macesen, v senco odraslega sestoja. Sadike so se seveda posušile, stroški države s sadikami in (subvencionirano) delo lastnika pa so bili zaman.

Še manj prijetno je videti gozdove, v katerih na dobrih rastiščih v vrzelih raste leska in preprečuje razvoj pomladka. Lastnik takega gozda najbrž še ne razmišlja o izgubi prihodka v prihodnosti, ki jo je z nestrokovno sečnjo brez odkazila povzročil sam sebi. Včasih manjka v kvalitetnih debeljakih v najlepši rasti nekaj debelih dreves, na katerih bi moralo prirasti največ kvalitetnega lesa, ki ima tudi najvišjo vrednost na trgu. Spet izguba. Najbolj je "škoda" najboljših rastišč, katera lahko vsakdo spozna po velikih drevesnih višinah.

Seveda takšnih prizorov človek ne sreča povsod. Mnogi lastniki, posebno tisti, ki imajo več gozda in od njega živijo, imajo zelo lepe gozdove, v katerih prirašča kvaliteten les - izbranci, ki so se razvili ob strokovnem odkazilu gozdarja.

Kjer gozd nima zelo poudarjenih splošnokoristnih funkcij, kmetje s sečnjo brez odkazila škodujejo predvsem sebi in svojim naslednikom. Za strokovno delo je potrebno npr. v Avstriji plačati. In lastniki, ki so zainteresirani za čim večji dolgoročni dobiček, gozdarske strokovnjake plačujejo. Zavod za gozdove Slovenije opravlja v vseh gozdovih ne glede na lastništvo javno gozdarsko službo, ki lastnika gozda nič ne stane. In kljub temu, da gozdarji načrtujejo in odkazujejo predvsem v korist lastnika in zastonj, nekateri lastniki še vedno ne čutijo potrebe po strokovnem delu v svojem gozdu!

Vedeti je treba, da je strokovno odkazilo usmerjeno v vzgojo zdravega gozda, ki dobro opravlja vse funkcije. Gozdar s svojim odkazilom pri

redčenjih v drogovnjakih in debeljakih nenehno povečuje kvaliteto in stabilnost sestoja, to pa pomeni dolgoročno največji prihodek za lastnika.

Če želimo imeti kvaliteten pomladek, je potrebno pomlajevati načrtno. O pomladku gozdar razmišlja vsaj deset ali dvajset let pred posekom zadnjih debelih dreves. Le tako je mogoče vzgojiti kvaliteten mlad gozd. Najlepša in najdebelejša drevesa je treba pustiti v sestoji čim dlje, saj na njih priraste največ lesa, ki je na teh drevesih tudi najbolj kvaliteten.

Razmišljanje nekaterih lastnikov gozda, da je potrebno posekati "zrela" drevesa (npr. debela 40 cm), je pogosto zelo napačno in škodljivo. Ta drevesa običajno res ne rastejo več tako hitro, njihova vrednost pa še vedno strmo narašča.

Primer dobro in slabo gospodarjenega gozda na enakem rastišču:

Na enem hektaru, kjer raste npr. smrekov gozd s 500 m³ kvalitetne lesne zaloge, priraste v 10 letih 100 m³ kvalitetnega lesa (ki ima ceno npr. 15.000 SIT/m³), na hektaru neneganega smrekovega gozda z lesno zalogo 200 m³/ha pa priraste v 10 letih največ 60 m³ povprečnega lesa (cena npr. 10.000 SIT/m³). Približno toliko lahko lastnika po gozdnogospodarskem načrtu tudi posekata. Če oba lastnika sama sekata in spravljata les, dobi prvi s prodajo lesa 1.500.000 SIT, drugi pa 600.000 SIT. Lastniki negovanih gozdov to gotovo že vedo (npr. Aravs na Lomu, Koželjnik in Kristan v Ravnah,...). Negovanih gozdov s 500 m³/ha lesne zaloge je v okolici Šoštanja in Velenja kar nekaj, na žalost pa je še več tistih z nizko lesno zalogo.

Gozd je pametnemu gospodarju banka. Največje obresti daje negovan gozd, ki omogoča tudi občasne večje "dvige glavnice". Če pa te glavnice ni, ni niti obresti niti tiste rezerve, ki bi morda nekoč prav prišla. Pa še nekaj, v gozdu se odraža tudi kultura lastnika!

Damjan Jevšnik, univ. dipl. inž. gozd.
Zavod za gozdove OE Nazarje

MODNI DROBIŽ

ŠKORNJI

Obutev, ki sega čez kolena, je spet in. Se odpravljate v službo, na zmenek s prijatelji ali večerno prireditev? Bodite v škornjih.

Za nekaj časa so sicer izginili neznano kam, zdaj pa so se vrnili na modno sceno. Škornji so cevast, se tesno prilagajajo obliki noge, enobarvni ali vzorčasti z visokimi ali nizkimi petami.

Kaj je potem moderno?

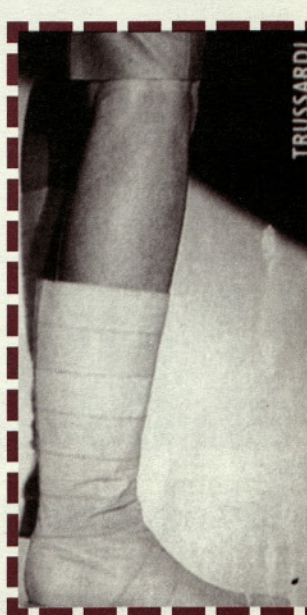
Letošnja sezona je sezona škornjev, ne glede na višino pete. Tako kot je oblačenje vse bolj individualistično, pisano na kožo osebnosti, tako je tudi z obutvijo. Nič več uniformiranosti, časi bre-

zosebnosti so mimo. K obliki škornja je potrebno izbrati podoben stil obleke. Pozimi k njim pristoji pončo ali šal v toplih barvah.

G B U T I K
Gospodična
Prešernov trg, Šoštanj

Ponudba v Gospodični

- Kostimčki in kompleti za birme
- Suknjiči
- le 12.990 SIT
- Majice fishbone
- od 2.990 SIT dalje in
- elegantne hlače, kojene navzven
- od 4.990 SIT dalje
- Elegantne bele bluze

TRUSSARDI

ŠPORT

V SOBOTO ZAČETEK LIGE

Košarkarski klub Elektra Šoštanj

Košarkarji Elektre se z nekoliko spremenjeno ekipo že od začetka avgusta zavzeto pripravljajo na novo sezono. Ekipo sta okrepila mladi Aleš Milič, ki je na prvih pripravljalnih tekmah že dokazal, da bo na mestu organizatorja igre uspešno zamenjal Žigo Medveška, in krilni igralec Muharem Vugdalič, ki je v lanskoli sezoni igral pri Lumarju.

Poleg Medveška sta ekipo zapustila še študenta Denis Divjak in Mensur Memić, ki bosta v novi sezoni igrala za Medvode, k drugoligašu Celju pa je odšel domači visoki igralec, ki je imel v preteklosti veliko težav s poškodbami, Sašo Tajnik. S člansko ekipo pa trenirata mladinska reprezentanta Mitja Goršek in Salih Nuhanović.

Po petdnevni pripravi v Slovenj Gradcu nadaljujejo s treningi dvakrat dnevno - dopoldan na velenjskem stadionu, v fitnessu ali v stari šoštanjski telovadnici ("Partizanki"), zvečer pa v šoštanjski dvorani. V taboru Elektre so si za cilj zastavili uvrstitev med prve štiri ekipe v 1. B SKL. Andrej Božič, ki ostaja v Šoštanju tudi v naslednji sezoni, meni, da je cilj realno zastavljen: *Za uvrstitev med prve štiri ekipe bi bilo potrebno doma zmagati*

vse tekme in morda še kakšno v gosteh. Imamo dobro ekipo in mislim, da je to dosegljivo.

Košarkarji Elektre so odigrali že prve pripravljalne tekme: Celje, ki igra v 2. SKL, so doma visoko premagali 83:55. Uspešno pa so se borili tudi z novima članoma lige Kolinska in Koračevega pokala Roglo in Zagorjem. Rogla je bila v Zrečah boljša z 81:67, z Zagorjem pa so doma odigrali zelo izenačeno, bolj kot kaže končni izid 74:93.

V torek, 14. septembra, so košarkarji Elektre že odigrali 1. pokalno tekmo, in sicer v gosteh v Celju. Drugoligaša so sicer premagali, vendar mnogo težje od pričakovanih - končni rezultat je bil 75:82 za Šoštanjčane.

V soboto pa se začne državno prvenstvo. Prvo tekmo igra Elektra v domači dvorani proti ekipi Yurij Plava laguna iz Ljubljane, ki so jo lani premagali v kvalifikacijah za obstanek v 1. B ligi. Ljubljancani so se zaradi nekaterih izstopov iz lige Kolinska kljub porazu uvrstili v višjo ligo. Tekma bo v dvorani OŠ Bibe Röcka ob 18. uri.

Mladincem Elektre se je uspelo uvrstiti v 1. SKL. Na kvalifikacijskem turnirju v Šoštanju so premagali Konjice 84:75 in Radovljico 86:62 in si s tem zagotovili mesto med najboljšimi mladinci v Sloveniji.

Tjaša Rehar

PRVO MESTO NA TEKMOVANJU AVSTRIJE

Uspešni mladinci PGD Topolšica

Koncem julija, točneje 24., se je v kraju Passailu odvijalo 29. prvenstvo Avstrije. Poleg gostiteljice je sodelovalo še šest držav, ki so na tekmovalne poslane svoje desetine. Okrog 400 desetin se je pomerilo v bronasti kategoriji, prek 4000 gasilcev se je zbralo v tem mestu in v zagrizenem boju se je pokazalo, kdo je najboljši. Najboljša pa je bila Topolšica.

Ekipa mladincev PGD Topolšica v sestavi Rok Ovčjak, Dejan Hajdukovič, Mitja Toplišek, Miha Britovšek, Andrej Koren, Alen Ledinek, Jože Steblovnik, Mitja Urbanc, Rok Anžek ter Andrej Delopst pod vodstvom mentorja Andreja Hriberška, poveljnika društva, in njegovega pomočnika Marka Perovca se je iz Avstrije vrnila s pokalom in diplomami. Drugo uvrščeno ekipo so presegli za celih 26 točk. Uspeh ni prišel čez noč. Trenirali so že od januarja in se pripravljali na gasilsko olimpiado, ki je bila v Franciji. Na zbirnem tekmovalju v Kopru jim je žal spodletelo in v Francijo je odšla ekipa Gomilškega, ki pa na olimpiadi ni ravno blestela.

Mladincem iz Topolšice se je ponudila prilika v Avstriji. Tja so jih poslali vodilni na GZ Slovenije. In tokrat so to pri-ložnost izrabili, kot se je največ dalo. Prvo mesto jim ni padlo z neba in treba je bilo veliko truda,

čeprav pravijo, da je v njih še nekaj rezerv. Torej bi lahko bili še boljši. Verjetno mislijo na število točk, ki so jih dosegli, saj so po zbranih točkah dosegli tretji rezultat tekmovalja. Vendar se človek ne sme prevzeti. Rezultat je več kot razveseljujoč in vtisi s tekmovalja so zelo pozitivni. Široko zasnovano tekmovalje je teklo brezhibno. Ekipa Topolšice je imela številko 253 in startni čas ob 10.03. In tako je tudi bilo. Naši mladinci so se od doma odpeljali približno ob 5. uri zjutraj, tekmovalje se je začelo ob sedmih, nastopili so v predvidenem terminu, že v popoldanskem času po svečani razglasitvi so se vračali domov. Nekaj v smislu *veni, vidi, vici*, bi lahko rekli.

Čas vmes so vendarle izkoristili za navezavo stikov, pri čemer jim je pomagal Friderik Krajnc, za malo boljše finančno in splošno sliko pa so poskrbele Terme Topolšica in Željko Venišnik.

Toliko mladih, nadebudnih gasilcev na enem mestu prav gotov ne doživiš pogosto. V tem duhu je bil tudi govor župana tega mesta, ki se je prisrčno zahvalil mladim ljudem, ker so mu popestrili življenje. Veselje in ponos pa so prinesli seveda tudi nazaj domov. Po letu 95, ko so topolške mladinke zmagale na olimpiadi v Italiji in bile hkrati edina ekipa Slovenije, ki je kdaj koli zmagala v svetu, je takšen uspeh še kako dobrodošel. Še posebej, ker po besedah gospoda Hriberška, to ni zadnji dosežek.

MiKo

KOD IN KAM S PLANINCI

Planinsko društvo Šoštanj se ponša s številnimi izleti, pohodi, srečanji in še čem skozi vse leto, zato tudi v jesenskem času ne bomo mirovali. Do svežih novic in razpisov akcij lahko priklimate preko interneta, kjer nas boste našli na spletnih straneh <http://mypage.goplay.com/MOPD-Sostanj> in si boste lahko ogledali, kaj smo ustvarili. Pomembnejše akcije PD Šoštanj so objavljene tudi na propagandni deski PD Šoštanj na avtobusni postaji.

Za jesenski del načrtujemo izlete, ki so namenjeni tako najbolj zagrizenim kot nedeljskim planincem. Vabimo vas v svojo družbo: 25. septembra in 6. oktobra se bomo odpravili na dve planinski orientacijski tekmovalji, ki jih organizirata PD Velenje in PD Mozirje. Info točka: el. pošta: MOPD.Sostanj@iname.com ali na tel. 881 146, Bojan.

V soboto, 2. oktobra, bo pri Andrejevem domu na Slemenu potekalo 4. srečanje mladih planincev Savinjskega med-društvenega odbora planinskih društev. Na ta vsakoletna srečanja pride tudi po več sto mladih z vseh koncev širše celjske regi-

je. Srečanje je namenjeno druženju in zabavi mladih planincev, zato se organizirajo različne igre in tekmovalja. Uradni del srečanja bo potekal od 12. ure. Vabljeni vsi, ki vas pritegne vik in krik osnovnošolcev ter bi želeli tudi sami videti program srečanja ali celo sodelovati pri različnih igrah.

V nedeljo, 3. oktobra, organizira PD Šoštanj družinski izlet na Viševnik in Uskovnico (Pokljuka). Izlet je namenjen vsem planincem, le tempo hoje, počitek in težavnost poti bomo prilagodili družinam. Prijave: cvetličarna Nahtigal do srede, 29. 9. Izlet vodita Alenka in Danilo Čebul.

Študentska skupina MO PD Šoštanj je z zaključkom poletja ponovno začela delati s polno paro in tako bo v mesecu oktobru izvedla študentski gorniški piknik (beri kostanjev piknik), vsaj eno srečanje članov in jesenski izlet v Logarsko dolino. Info točka: 858 737 (Brina) in že znana el. pošta. Študentska skupina je odprta za vse študente, ki ste ljubitelji gora, dobre družbe in se radi imate fajn. Vabljeni!

Planinske novice zbira Bojan Rotovnik

USNJAR NEKOČ IN DANES

Usoda kluba v čigavih rokah?

Davnega leta 1920 je nekaj entuziastov v Šoštanju ustanovilo nogometni klub. V svojih oblačilih, z neprimerno opremo, so vztrajno vadili in se izpopolnjevali na igrišču, kjer zdaj stoji termoelektrarna.

Kmalu so se udeleževali tekmovalja v Ljubljani, Celju, Mariboru, Gotovljah... Čedalje več privržencev je imel tako imenovani Sport klub; v glavnem pa so to bili domačini in delavci TUS. Iz te generacije so Edvard Eder, Jože Vučina, Martin Kumer in seveda še kdo. Leta 1935, v času štrajka, so igrišče uničili. Kar 27 igralcev se je udeležilo tudi NOB, med njimi Kajuh, Biba Roeck, Kostanješek, Tavčar in drugi.

Po vojni niso odnehali, temveč so igrali na igrišču v Metlečah in ob Paki. Po letu 1948 je nadebudne igralce vzela pod okrilje Tovarna usnja in Usnjar je dobil svoje redno vadišče pod vilo Široko. Članska ekipa je okrog leta 1956 igrala v II. ligi, mladinci pa so se uvrščali v vrh celjske podzveze. Vmes so bile krize in dobre sezone, kakor pač pri vsakem klubu.

Leta 1974 je krmilo kluba je prevzel Ratko Stevančević, prej igralec kluba. Prvi rezultati novega odbora niso bili veliki. Klub je bil v krizi, vendar so si zadali za nalogo vzgajati mlade ter strokovno usposabljanje lastni trenerski kader.

Ratko Stevančević ima Usnjara prav gotovo v malem prstu. Z njim je doživljal vzpone in padce, spremljal kariere posameznikov, da ne govorim o številnih urah, ki jih je preživel na igrišču in ob njem. Skupaj z odborom in strokovnimi sodelavci se je nenehno trudil za rast kluba, za izboljšanje kvalitete igre ter seveda za finance.

V letih 1976 do 92 so dosegali na republiškem in državnem nivoju odlične uspehe. Leta 1985 so bili mladinski finalisti pokala, leta 1986 pa pokalni zmagovalci. Kar nekaj časa so bili v vrhu mladinskega nogometa in pod vodstvom trenerja Draga Kostanješke dosegali lepe rezultate. Po letu 1988 so njegovo mesto prevzeli Miro Klanfer, Dušan Uršnik Franc Kurnik in Koca Faik. Sledilo je obdobje stagnacije, ki ga je bilo nujno presekati. Odbor je v tem obdobju praktično deloval v eni osebi: Ratko Stevančević - Rale. Financiranje iz SZ Velenje je bilo tako majhno, da ni zadostovalo niti za osnovne potrebe. Tudi po letu 1991 se financiranje z delitvijo občin ni uredilo.

Leta 1993 so na novo zastavili program z vsemi selekcijami, od najmlajših do mladincev, starih 19 let, članski ekipi se je uspelo po dobri tekmovalni sezoni in kvalifikacijah v drugem poskusu plasirati v tretjo ligo vzvod. Nižje selekcije so tekmovali in še tekmujejo v območnem rangi tekmovalja MNZ Celje, čeprav bi lahko glede kvalitete tekmovali v višjih rangih. To jim preprečuje pomanjkanje denarja.

Te in še marsikatero podatke mi je zaupal Ratko Stevančević, ko sem ga obiskala v njegovi pisarni in se pozanimala o stanju v klubu in usodi Usnjara v bodoče.

Klub šteje zdaj 146 članov, od tega je 120 igralcev, ostalo pa so člani odbora in strokovni delavci, ki imajo za svoje delo potrebne licence.

Dokler je tovarna usnja obstajala in sem bil sam kot direktor na boljšem položaju, je šlo še vse nekoliko lažje, mi je zaupal. Danes mi marsikdo obrne hrbet, je ne brez grenkobe pristavil. Ko iščem možne sponzorje ter prosim za denar pri občini in drugod, marsikje naletim le na obljube. Občina je dala nekaj sredstev, ki pa je zadostovala za zagon, to pa je za razvoj kluba odločno premalo. Tovarna usnja je res ogromno prispevala, vendar ne toliko v finančnem smislu, kakor v fizični in materialni pomoči. Igrišče se je obnovilo iz sredstev drugih sponzorjev.

Rale se čudi mačehovskemu odnosu občine in funkcionarjev do športa. To zajema Misli na aktivni šport in rekreacijo. V proračunu je namenjeno absolutno premalo denarja glede na število aktivnih športnikov v različnih panogah. Ljudje, ki bi se lahko zavzemali za šport, nočejo prisluhniti. Ne verjame, da ima katera občina toliko športnikov kot naša. Skrbi ga vzgoja mladih in vzpodbujanje le-teh k športnemu udejstvovanju. Meni, da se odločno premalo naredi za mladino. Sam se bo še naprej trudil, čeprav morda ne s predsedniškega mesta.

Drugo leto praznuje naš klub 80 let obstoja. Je najstarejši klub v Savinjsko-šaleški dolini in praznovanje bomo izkoristili za večjo promocijo kluba in za boljše organizacijsko stabilnost. Razmišljamo tudi o izvolitvi novega vodstva, ne glede na moj položaj. Klub mora že glede na svojo tradicijo in dolgoletni obstoj, ki je lahko v čast občini Šoštanj, delovati naprej, je njegovo mišljenje.

MiKo

Vratar 1927

TRIDESETE MEDNARODNE IGRE ŠOLARJEV

Mesto Velenje je letos prevzelo organizacijo 30. mednarodnih iger šolarjev. Zadnji počitniški vikend so se v Velenju zbrali mladi od 12 do 15 let iz desetih mest Evrope, ki jih je povezala ljubezen do športa. Tako se je Velenje kot šesto slovensko mesto pridružilo 22 mestom Evrope, ki so doslej take igre že organizirala. V Sloveniji so bile letošnje igre že desete. Iger so se udeležile ekipe iz Nemčije, Slovaške, Romunije, Poljske ter iz Slovenije: ekipa Celja, Raven na Koroškem, Maribora, Murske Sobote, Slovenj Gradca in Velenja. Šolarji so tekmovali v plavanju, atletiki in odbojki na mivki. V tej športni panogi pa so Velenje zastopali učenci OŠ Karla

Destovnika Kajuha iz Šoštanja, osmošolci, ki so se sicer junija poslovili od osnovne šole, Zala Ročnik, Zoran Kedačič in Darjan Andrej. V močni konkurenci so se z lahkoto uvrstili v polfinale, nato še v finale, kjer so premagali močno ekipo Maribora. Tako so na koncu upravičeno slavili in na slovesnem zaključku iger ponosno sprejeli zlate medalje.

Takšna srečanja mladih spodbujajo zdravo tekmovalnost, omogočajo, da mladi sklepajo nova poznanstva in prijateljstva. Kdor se aktivno ukvarja s športom, zagotovo ne bo zašel na pot drog ali kakšno drugo stranpot. Take spodbudne besede je mladim športnikom namenil Srečko Meh, župan Mestne občine Velenje.

Jožica Andrejč

KJER ROŽE CVETO, SO PRIJAZNI LJUDJE IN LEPA DEKLETA

Turistično olepševalno društvo Šostanj je praznik luči, 28. avgusta, izkoristilo tudi za podelitev nagrad tistim, ki so se v letošnjem poletju potrudili in svoje lokale, hiše, stanovanja, kakor tudi okolico še posebej lepo uredili. Ob tem bi bilo pošteno povedati, da se je komisija v sestavi Jane Šmid, Nataše Verdenik, Rajka Zaleznik, Srečka Venišnik, Ivice Jegovnik in Jožice Plešnik težko odločala med kandidati. Urejen človek želi imeti tudi urejeno okolico in zanj se potruditi po svojih močeh in svojem okusu. Kako izbrati najboljše tri, če pa je vsako okno ali vsak balkon po svoje lep.

Nagrade pa je bilo treba podeliti in v kategoriji lokalov je komisija odločila, da ima najboljšo roko in občutek za rože (izven tega ocenjevanja tudi za goste) **Romana Smajlovič**, šefica gostišča Ippon, drugo mesto je pripadalo Mesnici Kmetijske zadruge Šaleška dolina Šostanj, z rožami pa je lepo okrašen tudi trgovski center Martin, zasluge za to pa ima **Marjana Novak**.

Najlepše rože so krasile dom Mevčevih-Slemenškovih na Kajuhovi 7 a, skoraj nič manj lepo niso cvetele pri Muminovičevih na Matije Gubca 12 in tudi Miklavžinovi na Cankarjevi 23 so si zaslužili nagrado. Za njimi pa še Domen Potočnik, Tatjana Drev, Pepca Prislán, Justina Medved, družina Mevc, družina Urbanc in Cita Praznik.

Lepo okrašenih balkonov, oken in okolice pa kar ni hotelo zmanjkati, zato se je komisija odločila javno pohvaliti družine Pačnik, Videmšek, Božičević, Brišnik, Uršnik, Ivana Hlupič in Tino Horvat, Ano Verdev, družino Balažič, Danico Pirečnik Andrejo Pečovnik ter družino Zager iz Metleč.

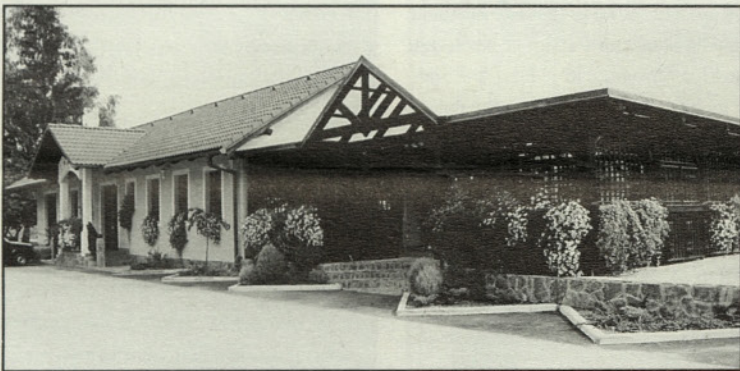
Priznanja, ki jih je nagrajencem podeljeval predsednik TOD **Peter Radoja**, so bila delo Studia Marinšek

& Marinšek, lepe nagrade v obliki slik pa sta za to priložnost prispevala Dominik Pejovnik in Luka Šumnik. Tudi cvetlični aranžmaji niso manjkali, kot se za ta praznik spodobi so svoje prispevale šostanjske cvetličarne in KS Šostanj. In seveda skupina Kar bo pa bo, ki je z domačimi vižami naredila pristno vzdušje.

Ob tej priliki je spregovorila mag. Cvetka Tinauer, predsednica KS Šostanj, in pohvalila vse, ki so prispevali k temu, da bi bil Šostanj lepši in prijetnejši ter pri tem pohvalila idejo praznika luči ter poudarila vlogo mesta Šostanja v državi Sloveniji, saj je Šostanj na račun vasi Družmirje in njenih prebivalcev naredil temo noči po vsej državi svetlo.

Svetlo oziroma razsvetljeno pa je bilo ta večer tudi jezero z okolico. Zagoreli so kresovi, množica ljudi je uživala ob impozantnem prihodu Tresimirja, na bregu pa so ljudje spontano prižigali lučke in jih spuščali vodo. Kar deset tisoč jajčnih lupin, ki jih je podpredsednik društva Valentin Heindl požrtvovalno zbral skozi vse leto, se je s pomočjo pridnih rok članov TOD spremenilo v svečke, ki so zaplaval po Družmirskem jezeru. V spomin na potopljeno vas in v opomin. Pa tudi marsikatero srce so ganile in v ta prijazen večer vnesle veliko svetlobe.

MiKo

Lokal Romane Smajlovič je letos najlepši

VESELE POČITNICE PRI VERČU

Čprav smo že dodobra zakoračili v novo šolsko leto, pa spomini na počitnice še niso zbledeli. Še posebej, če so bile te pestre in zabavne. In take so gotovo bile za več kot 20 topolških otrok, ki so se odločili, da nekaj svojega prostega časa preživijo v športnem centru pri Verču.

Ko smo jih obiskali, so ravno imeli zaključek tritedenskega športnega druženja. Nekakšno zaključno tekmovanje, torej. Tekmovali so v kategorijah starejši, mlajši dečki in deklice. Na prizorišču je vladalo pristrčno vzdušje in vsi s trenerjem Verčem vred so glasno spodbujali tistega, ki je trenutno tekmoval.

Tekmovali so v več disciplinah. S hojo na valjih so si pridobili oziroma izboljšali občutek ravnotežja, na eigerju - vzpenjanje po lestvi, so izboljševali hitrost,

moč prijema pa na messnerju. Vsi otroci so v spretnostih zelo napredovali in si tako pridobili veliko telesne kondicije za začetek napornega šolskega leta. Pa tudi zabave ni manjkalo, saj so ob soku skupaj s trenerjem tudi veselo zapeli. Skupna zmagavalka vseh kategorij in vseh

disciplin je bila **Jona Mirnik**, ki nam je povedala, da se je za take počitnice odločila, ker so jo povabili drugi otroci, ko pa si je stvar ogledala, ji je bilo všeč. Vsi tekmovalci so dobili tudi lična darila, ki jih je oblikoval in podaril topolški lončar **Igor Bahor**.

Razmišljal sem, kako bi topolškim otrokom popestrili počitnice, zato sem napisal vabilo in ga razdelil po hišah. Odziv je bil kar zadovoljiv. Rad delam z otroki, je povedal Franc Verko - Verč. To se je tudi videle oziroma slišalo. Pripombe kot: "globoko dihaj, kri rabi kisik ali ogrej si mišice, preden se pričneš vzpenjati po lestvi!" gotovo kažejo resen pristop k delu. Na vabilu, ki so ga razdelili po Topolšici so v šali napisali tudi: *Staršem vstop dovoljen le v spremstvu otrok. Zgleda, da so starši to vzeli zelo zares, saj niso prišli niti v spremstvu otrok.*

Marija Lebar

Foto: M. L.

POGOVOR

DESETLETJE JEZIKOVNE ŠOLE LINGUA

Se želite učiti tujih jezikov?

Jezikovna šola Lingua praznuje v tem šolskem letu 10 let delovanja. S svojo dejavnostjo pokriva področje Šaleške doline in okolice. Nudi kvalitetne tečaje nemškega in angleškega jezika za otroke, mladino in odrasle. Šola ima sedež na Tovarniški poti 2 a v Šostanju, kjer vas bodo v prijazno opremljeni učilnici popeljali v svet učenja tujih jezikov.

Od kod ime Lingua? smo ob tej priložnosti najprej vprašali ustanoviteljico šole in vodjo izobraževanja profesorico Lidijo Napotnik.

Lingua je latinska beseda in pomeni "jezik, ki se govori". Čeprav je latinščina danes mrtev jezik, pa ima zaradi zgodovinskih gibanj korenine skoraj v vseh zahodnoevropskih jezikih, seveda največ v romanskih, vendar tudi v germanskih in slovanskih. Tudi angleška beseda "language" izhaja iz latinske lingua in pri izbiri imena šole, mi je bila ta beseda zelo blizu in všeč.

Tuji jeziki za marsikoga predstavljajo velik problem. Tako za otroke kot za odraslo osebo, ki v današnjem svetu toliko bolj pogreša znanje tujega jezika. Je to pogojevalo misel o ustanovitvi jezikovne šole?

Predvsem so me na to misel pripeljale lastne izkušnje, ki sem jih pridobila kot učiteljica tujega jezika v redni šoli. Po študiju sem bila kar nekaj let zaposlena v uradnem vzgojno-izobraževalnem sistemu, kjer sem spoznala dobre in slabe strani obveznega učenja tujega jezika. Pri svojem delu sem želela poučevati predvsem tiste, ki jih tuj jezik res zanima in se mu posvečajo z dobro voljo, zato sem se leta 1990 odločila za samostojno pot.

Metode, ki jih uporabljate pri poučevanju tujega jezika verjetno niso klasične.

Najboljši način in trenutno najbolj uveljavljen je komunikacijski pristop poučevanja tujega jezika in takšno metodo sem zavzela tudi jaz. Posebnost tega pristopa je, da v ospredje učnega procesa postavlja komunikacijo. Učenci uporabljajo tuj jezik v situacijah, ki jih bodo v življenju resnično potrebovali. Tehnika dela v razredu so torej razni dialogi, igranje vlog in simulacije različnih situacij. Pri pouku pa se seveda utrjuje tudi slovnično pravilno govorjenje. Pri tečajnikih pa poizkušam pri vsakem razviti sposobnosti do njihove najvišje stopnje in jih obenem upoštevati kot celostno osebnost.

V vašo šolo prihajajo tako odrasli kot otroci. Ali dobijo po končanem tečaju kakšno potrdilo?

Vsak tečajnik dobi na koncu potrdilo o obisknem tečaju. Otroci so pri pouku tudi ocenjeni, vendar ne z oceno, temveč opisno. Tako imajo starši točen vpogled, kaj otrok zna in kje se mora še potruditi.

Velik poudarek vaše šole je na jezikovnem izobraževanju otrok.

To drži. Otroci se lahko pričnejo učiti angleščine že v mali šoli in nadaljujejo do takrat, ko jim postane obvezen predmet v redni šoli.

Verjetno pa se izobraževanje ne konča z začetkom učenja tujega jezika v redni šoli?

Prav gotovo ne. Zelo veliko osnovnošolcev se zanima za dodatno izobraževanje iz angleščine in ti lahko utrjujejo svoje znanje v celoletnih tečajih. Tudi dijaki imajo težave v srednji šoli in za njih imam pripravljene krajše inštrukcijske tečaje za boljši uspeh. Odrasli pa se zanimajo predvsem za osvežitvene tečaje angleščine.

Poučujete tudi nemški jezik, verjetno vlada veliko zanimanje tudi zanj?

Da, mnogo ljudi se zaveda reka, ki velja v naši mali deželi, da če znaš več jezikov, več veljaš. Ker je naš predele zelo povezan z nemško govorečimi deželami, se pri Lingui tečajniki lahko naučijo tudi nemščine. Otroci lahko začnejo z učenjem že v nižjih razredih osnovne šole in z njim nadaljujejo do konca osemletke. Odrasli se lahko priključijo začetnim in nadaljevalnim tečajem tega jezika. Za vse pa so na voljo tudi individualne inštrukcije iz obeh jezikov.

V katerem delu dneva poteka pouk in ali poučujete sami?

V dogovoru z veliko šolami potekajo tečaji za učence pred ali po končanem rednem pouku, največkrat pa prihajajo tečajniki k jezikovnim tečajem v popoldanskem času. Zelo veliko poučevanje opravi sama, vendar pa nekaj dela opravijo tudi zunanje sodelavke.

Jezikovna šola Lingua se, kot smo že omenili, nahaja na Tovarniški poti 2a v Šostanju. Letos so vabili k vpisu do 18. 9., vendar je še zmeraj čas, da se jim priključite. Na voljo so tudi po telefonu 882 616, kjer vam bodo dali še dodatne napotke, kako do znanja. Pa veliko uspeha pri poučevanju in učenju.

MiKo

Med individualnim poukom

Foto: MiKo

**PROIZVODNJA IN TRGOVINA
KMETIJSKA ZADRUGA ŠALEŠKA DOLINA, z.o.o.**

Šostanj, Trg svobode 12
tel.: 063 883 005, 882 626, 882 567, fax: 063 897 26 40

DE Velenje, Hrastovec	868 001
Mesnica Šostanj	882 527
Mesnica z delikateso Velenje	874 389
Kmetijska trgovina Šmartno ob Paki	885 129
Kmetijska trgovina Velenje	897 28 30

**Vsem občanom in
poslovnim partnerjem
čestitamo
ob prazniku občine Šostanj**

VOŠČILA

Čestitamo
ob
prazniku
občine
Šoštanj!

ČIVPP d.o.o. Šoštanj

Čestitke k praznovanju
občine Šoštanj

Občina Šmartno ob Paki

Terme Topolšica

Drage občanke in občani!
Veseli nas, da skupaj z vami
prebivamo v tako prijazni občini!
Upamo, da bomo tudi v prihodnje skupaj
stopali po poti uspehov.
Lep in vesel praznik vam želi kolektiv
Term Topolšica!

Ob
prazniku
občine
Šoštanj
iskreno

ČESTITAMO!

Studio
MARINŠEK & MARINŠEK

Podjetje
za urejanje prostora d.d.
3320 Velenje, Koroška 37/b
Tel.: 063/898-170, Fax: 063/897-1240
e-mail: info@pup.si, www.pup.si

Občanom Šoštanja
in uporabnikom naših storitev
čestitamo ob občinskem prazniku,
30.09.1999 !

Z nami v čisto mesto!

TUDI MI SMO SODELOVALI
PRI TEJ ZMAGI

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI OBČINE ŠOŠTANJ!

Že vrsto let dobro sodelujemo v Vaše in naše zadovoljstvo.
Cenimo Vaše zaupanje in Vam ob prazniku občine Šoštanj iskreno čestitamo.

Ne pozabite - denar nagraduje tistega, ki zna ravnati z njim!

banka velenje

Banka Velenje d.d., Velenje,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

TERMoeLEKTRARNA ŠOŠTANJ

Čestitamo ob občinskem prazniku!

NIZKE GRADNJE

Prijetno praznovanje
občinskega praznika!

Andrej Mirko s.p., Bergantova 29, Trzin, 1234 Mengeš

Občankam in občanom Šoštanja
čestitamo ob občinskem prazniku!

SREČNO!

VOŠČILA

OBČINA ŠOŠTANJ

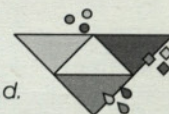

Spoštovane občanke,
spoštovani občani!

Čestitamo Vam
za praznik občine Šoštanj,
30. september
in Vas vabimo,
da ga
praznujemo skupaj.

Svet in podžupani Občine Šoštanj

gorenjenotranja oprema d.d.

KUHINJE

KOPALNICE

KERAMIČNE PLOŠČICE

Prodajalna keramičnih ploščic
Gorenje 1/b, 3327 Šmartno ob Paki
Tel.: (063) 40 23 270
Delovni čas: od 7.30 do 15.00
sreda od 7.30 do 18.00
sobota od 7.30 do 12.00

Prodajni studio
za kuhinje in kopalnice
Primorska 6/b, 3325 Šoštanj
Tel.: (063) 40 22 400
Delovni čas: od 8.00 do 16.00
sobota od 8.00 do 12.00

Iskrene čestitke ob prazniku Občine Šoštanj!

Čestitamo vam ob
občinskem prazniku
in vam želimo prijetno
praznovanje.

E[!]OTECH

KREKOVA BANKA

ZA
VAS

DELAMO, SKRBIMO, SI PRIZADEVAMO
IN VAM OB PRAZNOVANJU
ČESTITAMO.

TUDI V PRIHODNJE SI BOMO
PRIZADEVALI URESNIČEVATI -
DA BO DENAR V SLUŽBI ČLOVEKA.

L I S T

90 LET MARIJE BOROVŠEK

Vse, kar daje narava, je naše življenje; rodimo se, živimo, delamo, zastavljamo si cilje, po katerih hrepenimo, potem pa ostarimo.

Tudi **Mariji Borovšek** je čas neusmiljeno teklen in od njenega rojstva je minilo že 90 let. Rodila se je 10. avgusta 1909 v Družmirju - materi in očetu šestih otrok. Pri Srebotniku se je reklo. Izmed vseh otrok živita še dva, Marija in njen brat Stanko, ki je štiri leta mlajši. V mladih letih se je zaljubila v fanta iz sosednjih Gaberk ter se leta 1934 poročila z Adolfom Borovškom in mu izkazovala vso ljubezen in dobroto. Rodili so se jima štirje otroci, Tinka, Malčka, Dragica, eden pa je žal umrl.

Marija je bila gospodinja, njen mož Adolf pa je bil zaposlen v tovarni usnja vse tja do druge svetovne vojne, dokler ni odšel v partizane. Kot borec Tomšičeve brigade je leta 1944 padel v Savinjski dolini. Takrat se je Marijina domačija odela v črno, saj je bila najmlajša hči stare bore tri mesece.

Nekaj let je ostala sama z majhnimi otroci, nakar je spoznala Miha Hrovat, mu rodila sina Ivana ter po poroki šla živeti v Šmartno ob Paki. Sreča in ljubezen pa nista dolgo trajali, saj je že drugič ostala brez moža. Po dolgih letih življenja v Šmartnem ob Paki, si je zaželela preživljati starost pri svoji hčerki Dragici.

Tu je tudi pričakala svoj 90. rojstni dan, ki ga je praznovali pri Apatovih. Z njo so praznovali otroci, 8 vnukov in 10 pravnukov in ji zaželeli še dosti srečnih in zdravih let. Marija je še čila in zdrava, kljub letom bere in piše brez očal. Zato ni bil nihče presenečen, da se je tudi zavrtela ob zvoku harmonike in zapela s svojimi najdražjimi. Iskrenim čestitkam in željam se v svojem in v imenu RK Gaberke pridružuje tudi Mihaela Kotnik z klicem: Bog vas živi še vsaj tja do 100 let.

Mihaela Kotnik

Rdeči taksi

Spretno je vijugal svoje vozilo med drugimi iz enega voznega pasu na drugega. Ravno je še ujel utripanje zelene in se pri rumeni zapodil skozi križišče. Ljudje so mu trobili, on pa je užival. Preziral je te počasne polže po cestah, ki so bili za samo napoto. Preziral pa je tudi vse zakone in prometne predpise in jih kršil vse po vrsti. Ni se zmenil za omejitve hitrosti, prehiteval je kolono prek neprekinjene črte. Ko mu je nasproti pripeljal tovornjak, se je zdrenjal v kolono, da so vozila za njim besno škripala z zavornami. Nato se je spet zapodil dalje mimo kolone. Saj on si je to lahko privoščil. On je vendar vozil taksi.

Saj je videl dovolj filmov o tem, kako taksiji in taksisti drvi po New Yorku ali Londonu, nič zato, če je njegovo domače parkirišče v Velenju. On je pripadal veliki svetovni bratovščini taksistov, zanj pravila ne veljajo! Ni slišal radia, ki je opozarjal na posebno previdnost v teh dneh, ko se pričena šolski pouk in ko se v šole odpravlja toliko vedoželjnih, a neizkušenih glav, ni bral časopisa, ki je pisal o tem, da vsako leto izgubimo na cestah za cel razred otrok, ni ga zanimalo, da je letos na naših cestah kljub novemu prometnemu zakonu umrlo veliko več ljudi, kot lani. Vse to se njega ni tikalo - ne še!

Marija Lebar

GASILCI — VETERANI TUŠ
DEJAVNI KOT PREJ

Gasilci - veterani tovarne usnje se ne dajo. Kljub temu, da je tovarna zaprta, da je društvo v negotovem položaju, so se veterani v sestavi Franc Mevc, Tone Berložnik, Ivan Blažič, Slavko Dragar, Franc Medved, Evgen Eših, Tone Golob, Herman Lešnik v letošnjem letu udeležili pet tekmovalj in opravili okrog 16 vaj. Večjih rezultatov res niso dosegli, vendar so posegali proti vrhu. Več kot rezultati je pomembno to, da jim kljub temu, da so pogoji dela skoraj onemogočeni in da jih skrbi usoda gasilcev TUŠ, ne padeta pogum in morala. In tudi ne dobra volja ter prijateljstvo, saj si stroške sami pokrijejo. Marsikomu in za marsikaj so lahko za vzgled.

Vojko Komprij

Ribiška družina Paka

Šoštanjski ribiči v 1. slovenski ligi

Tokrat bralcem prikazujemo delo v Ribiški družini Paka. Ker predsednik Drago Meh ni bil dosegljiv, smo se o delu v družini pogovarjali s podpredsednikom, Milanom Ježovnikom, pa tudi Ivan Bizjak nam je marsikaj povedal, zlasti o preteklosti družine.

Družina gospodari z vodami v porečju Pake, torej tudi z njenimi pritoki. Velik del njihovega rajona pa predstavlja jezero, ki je nastalo na ugreznjenem področju Družmirja. Zanimivo je, da je v njihovem revirju ostal zgornji tok reke Ponikve v Završah nad Hudo luknjo. To je še ostanek iz časov, ko je družina upravljala vse povirje reke Pake. Od kar obstaja Ribiška družina Velenje, pa sta si ga razdelili.

Družina Paka šteje 111 članov, od tega je 23 mladincev in ena članica. Svojo dejavnost financira predvsem iz prihodkov od članarine, ves denar, ki ga dobijo pri odškodninah, pa porabijo za ponovno vlaganje rib v vodotoke.

Družina sprejme vsako leto načrt odlova, pa tudi gojitveni načrt. V zgornje tokove pritokov, kot so Velunja, Toplica, Florjanščica, vsako leto vložijo precej ribjega zaroda, ki ga kupijo v ribogojnicah. Ko zarod doseže določeno mero, mladice prestavijo v ribolovne vode.

Velik del svoje dejavnosti namenjajo ribiškimi tekmovaljem, katera prirejajo sami ali pa se jih udeležujejo drugod. Ribiška tekmovalja se delijo na suha, to je kasting, in na mokra. Družina je v preteklosti kastingu posvečala precejšnjo pozornost, saj se s to disciplino vzdržuje "ribiška kondicija". Tako so bili leta 1986 organizatorji evropskega tekmovalja v

Nekaj ribičev smo povprašali, katera je njihova najljubša trofeja. Radi so se razgovorili o svojem konjičku. Pa pogledjmo, kaj so povedali:

Milan Ježovnik: Ribič sem že od leta 1964. Rad hodim na tekmovalja. Posebno so mi všeč tista tekmovalja, kjer vsi ribiči uporabljajo enako vabo in imajo tako vsi enake možnosti. Z raznih tekmovalj imam kar nekaj pokalov in priznanj, najljubša pa mi je postrv, ki sem jo ujel v šoštanskem jezeru prav na enem takšnih tekmovalj in je merila čez 60 cm. Pred dvema letoma pa sem "ujel" tudi naslov ribiškega carja.

Ivan Bizjak: Ribič je bil že moj oče, ribič je tudi moj sin, torej kar tri generacije ribičev. Dvanajst let sem bil selektor slovenske reprezentance, na raznih tekmovaljih pa sem osvojil tudi kar nekaj priznanj. Čeprav zadnje čase zaradi bolezni manj lovim, se za ribolov še vedno zanimam. Moji najljubši trofeji sta dve. Prva je beli amur, težak

RAZSTAVA STOJANA ŠPEGLA

V okviru prireditve ob občinskem prazniku Občine Šoštanj bo v četrtek, 23. septembra, ob 19. uri otvoritev razstave slik Stojana Špegla. Strokovno besedo bo ob tej priložnosti podal Mirko Juteršek, v kulturnem programu pa bo sodeloval Davor Plamberger s tolkali.

Stojan Špegel živi v Šoštanju, šolanje je dokončal na

Fakulteti za organizacijske vede v Kranju, zaposlen pa je v Premogovniku Velenje. Slikarstva se je učil pri akademskem slikarju Milanu Todiču, prve korake pa je naredil pri akademskem slikarju Lojzetu Zavolovšku.

Do sedaj je imel že več samostojnih in skupinskih razstav ter med drugim prejel 1. nagrado Mednarodne likovne kolonije Budimpešta-Csepel 98. Poznamo ga tudi kot organizatorja prireditve Ex tempore Premogovnik Velenje in nenazadnje tudi kot pesnika.

MiKo

POLETNA ŠOLA V NARAVI

V času od 19. do 26. avgusta se je 48 učencev 3. razreda OŠ KDK iz Šoštanja udeležilo poletne šole v naravi v Pacugu pri Portorožu, kjer so bivali v počitniškem domu Društva prijateljev mladine Ljubljana.

Primarna naloga poletne šole v naravi je bila učenje plavanja in je bila tudi uspešno izpeljana, kajti prav vsi udeleženci so v znanju plavanja lepo napredovali. Neplavalci so se naučili osnovnih plavalnih veščin, plavalci pa so utrdili in izboljšali že osvojene plavalne tehnike.

Poleg šole plavanja so učenci spoznavali morsko floro in favno, ustvarjali v likovnih delavnicah, zvečer pa se sprostil v plesu v pižmah in maskah. Z ostalimi šolami smo organizirali zanimive igre brez meja in športna tekmovalja, tako da je bil

prisoten tudi tekmovalni duh in fair play. S sprehodi smo spoznavali okolico, tako smo si ogledali znamenitosti Strunjana, Portoroža in Pirana, kjer smo obiskali tudi akvarij. Vožnjo z barko nam je preprečilo razburkano morje, smo si pa zato obalo ogledali s ptičje perspektive. Poleteli smo iz Sečovelj do Trsta in naredili čudovito panoramsko vožnjo. V Sečoveljah smo si ogledali tudi soline.

Osemndnevno druženje je hitro minilo, program je bil bogat, učitelji smo se potrudili, da so dejavnosti potekale v sproščenem okolju. Mislim, da je šola v naravi v celoti uspela in so bili otroci zadovoljni. Sicer pa; vprašajte njih. Staršev niso prav nič pogrešali.

Nataša Stevančević
pedagoški vodja

ANKETA

kastingu. Zadnje čase pa se bolj posvečajo mokrim tekmovaljem, kjer imajo tudi lepe uspehe. Družina s svojo ekipo namreč tekmuje v 1. slovenski ligi.

Pomemben del njihovega dela so udarniške ure, ki jih opravijo pri čiščenju brezlin. Nekaj odpadkov naplavi voda, marsikaj pa na bregovih pustijo brezvestni ljudje, ki imajo razne piknike in zabave in za sabo ne pospravijo. Ogromno dela pa namenijo tudi svoji koči ob šoštanskem jezeru. Trenutno urejajo novo kuhinjo, ki bo ustrezala sanitarnim predpisom. Pred časom so si veliko prizadevali za pridobitev gradbenega dovoljenja, saj je zemljišče, na katerem stoji koča, pripadalo kar sedmim lastnikom.

Od kar je del reke Pake zaradi čistilnih naprav prešel iz 4. v 3. razred onesnaženosti, so se v Paki pojavile tudi ribe. Že nekaj let smo opazovali velike ribe zlasti v predelih ob tovarni usnji. Rib v Pako ribiči niso vlagali, "pobegnile" so iz jezera, pa tudi iz pritokov so se priselile ali priplavale po Savinji navzgor. Očitno so v Paki spet našle ugodne razmere za svoj obstoj. Stanje se je še izboljšalo, ko so strugo poglobili in naredili pragove, ki so v sicer dokaj leno reko donášali nekaj več kisika. Koliko rib in kako velike so bile v Paki, je pokazal, žal, zadnji pogin, ki se je zgodil v preteklem tednu. Sicer pa so manjše pogine rib beležili vsako leto. Vzroki so bili različni.

Lovopust velja za različne ribe v različnih časih, takrat ko se pač določena vrsta drsti. Sicer pa lahko na ribiški koči kupite tudi dnevne dovolilnice za ribolov.

V času, ko v svetu vse bolj prevladuje ekološko gledanje, tudi ribiči in njihova dejavnost pridobivajo na pomenu.

preko 4 kg, ki sem ga dobil v Šmartinskem jezeru, druga pa je krap, ki sem ga ulovil v šoštanskem jezeru in je tehtal 4,55 kg, kar je bila tedaj, ko je bilo jezero šele v nastajanju, res lepa trofeja. Sedaj taki krapci niso nobena redkost. Ko že govorimo o ribiški družini, mislim, da moramo omeniti dva zaslužna, a žal že pokojna člana, ki sta tudi veliko doprinesla k razvoju družine. To sta Rudi Mešič in Miloš Volk.

Boris Bizjak: Kot je povedal že oče, sem ga spremljal na njegovih ribiškimi poteh. Svojo prvo ribo sem ujel kot štirileten fant. To je bila podust, ki sem jo ujel v Savinji. Mislim, da je prav ta moja najljubša trofeja. Več let sem tudi sodeloval na raznih tekmovaljih in dobil kar nekaj pokalov. Trenutno se z ribolovom zaradi preobremenjenosti ne ukvarjam več.

Jure Beović: Ribolov je umirjen šport, ki lahko tudi mladim še vedno nudi dovolj užitka in zabave. Ribič je bil že moj oče, tudi sam sem kot mlad fantič lovil, potem pa sem začasno prenehal. Pred dvema letoma sem se spet posvetil ribištvu. Opravil sem najprej pripravništvo, sedaj pa sem že "pravi" ribič. Nekaj ribiške opreme sem še imel od prej, vendar sem si kupil novo, saj tehnika tudi pri opremljenosti napreduje. Moja najljubša trofeja je krap, težak okrog 6 kg, ki sem ga ujel v šoštanskem jezeru.

Marija Lebar

DEVETLETKA

September je že, začelo se je novo šolsko leto 1999 - 2000 in le sto dni nas še loči od novega tisočletja. Zdi se, da se življenje vrti vedno hitreje in da komaj lovimo korak s hitro spreminjajočim življenjskim okoljem. Edina stalnica ostajajo SPREMEMBE.

Tudi ŠOLA (predvsem osnovna, ki je še vedno obvezna), ta zdaj že več kot stoletje stara INSTITUCIJA, ki jo je v naše kraje zanesla še stara avstro-ogrška država, se poskuša prilagajati vedno hitrejšim spremembam. Tehnološkega napredka ni mogoče več ujeti v primerne učbenike, ki kot včerajšnji časopis postanejo zastareli že ob izidu. Kako v morju informacij izbrati tiste, ki naj bi bile predmet učenja? V današnji osnovni šoli, ki se počasi odreka vzgojni funkciji, to postaja glavni problem. Če pri tem upoštevamo še kadrovske težave, se upravičeno lahko vprašamo, če bo osnovna šola, kot ena izmed državnih institucij, še sploh sposobna prevzeti skrb za znanje in izobrazbo naših otrok?

Vse več staršev svoje otroke dodatno izobražuje in pomen izvenšolskih dejavnosti se povečuje. Vedo, da šolsko znanje ni dovolj za uspeh in preboj v višji socialno-ekonomski razred, kjer vladajo kruti tekmovalni in kapitalsko utemeljeni pogoji življenja. Bo potemtakem osnovna šola namenjena le še socializaciji na družbenorazredni lestvici nižje uvrščenih slojev državljanov? Bo funkcija državnih šol postala podobna tisti v kapitalistično bolj razvitih državah? V ZDA je, kolikor je moč sklepati iz filmov, glavna naloga državnih šol poleg iskanja talentov usmerjena bolj v smislu blažitve medsebojnih socialnih, kulturnih in rasnih napetosti z dodatkom domoljub-

ne vzgoje. S tradicijo obremenjeno EVROPO pa v tekmi z ameriškim kapitalom ovira prav togost njenih institucij, kamor je šteti tudi izobraževalni sistem, ki je še vedno instrument socialnega sita (brez formalne izobrazbe preskok v višji razred ni možen). Globalizacija in njeni učinki bodo prej ali slej posegli tudi na obliko in vsebino bodočih šol, zato se mi zdi ob uvajanju DEVETLETNE osnovne šole najbolj zanimivo ugotoviti, koliko bodo v devetih letih, kolikor bo v šoli prebila letošnja poskusna generacija, tehnološke in s tem družbene spremembe vplivale na spreminjanje in prilagajanje učnega programa.

A tudi nov učni program ne bo dovolj, če šole ne bodo prevzele po mojem prepričanju vedno bolj pomembne naloge, to je spodbujanje in skrb za čim bolj zdrav in celovit osebnostni razvoj šolarjev. Gre za tako imenovano DUHOVNO RAST posameznika, ki je danes še predmet zasluzka avtorjev številnih priročnikov za uspešno življenje. Res je, da se nekateri, žal prerediti, srečni posamezniki, tega naučijo v zdravem družinskem okolju. Drugi pa, namesto da bi ta (osnovna) znanja in spoznanja osvojili že v (osnovni) šoli, so prepuščeni naključju življenja, ki nam skozi lastne napake postopno razkriva preproste, a za "preživetje" nujno potrebne MODROSTI.

Tudi če pogledamo današnjo tehnološko opremljenost osnovnih šol (oprema prostorov z informacijsko tehnologijo), je malo verjetno, da bi se šole za razvoj posameznika bistveno povečale. Že ob pogledu na malčke, ki nosijo prepolne in pretežke torbe, napolnjene z zvezki in knjigami, ki so tehnološko gledano za na smetišče zgodovine (na eno samo zgoščenko - CD bi lahko shranili vse šolske knjige skupaj in to v multimedijški obliki), je jasno, da šola splošno gledano caplja za aktualnim tehnološkim razvojem.

Naša občinska "oblast" poskuša (upam, da še vedno?) posodobiti vsaj fizične prostore, ki bi zagotovili osnovne pogoje za delovanje devetletke. Vsaj na idejnem nivoju je bila na anonimnem NATEČAJU izbrana najboljša možna rešitev objekta za tako novo osnovno šolo, kar je vsekakor vredno pohvale. Tudi objekt, ki ga predlagajo avtorji, je nekaj posebnega. Upal sem, da bo te dni izbrana rešitev skupaj z ostalima idejnima predlogoma ustrezno (v obliki razstave) predstavljena lokalni JAVNOSTI. To bi bila tudi priložnost, da se še v javnosti preizkusi izbrana varianta in da se na to temo odpre tudi zanimiva širša razprava (odprta okrogla miza), skozi katero bi lahko ugotovili, kaj občani od šole sploh pričakujemo in koliko smo pripravljeni za nujno prenovo (v najširšem pomenu te besede) obeh osnovnih šol plačati. Predstavitve z razstavo je iz meni nerazumljivih razlogov (baje so krive nove volitve) zaenkrat prestavljena za nedoločen čas. Kot član komisije, ki je v imenu občine izbrala najboljšo rešitev, vam lahko zaupam, da je zmagal predlog, ki ga je izdelala skupina arhitektov pod vodstvom Nandeta Korpnika.

Gre torej za istega projektanta, ki je s strani sveta KS Šoštanj (projekt ŠOŠTANJ MESTO SVETLOBE) zadolžen za določitev barvnih odtenkov fasad. Mesto, ki preko TEŠ-a daje svetlobo mnogim drugim mestom, zdaj počasi postaja svetlejša, odeto v nove mavrične barve. Bo mesto v prihodnje dobilo tudi institucijo (šolo), ki bo omogočila vsestranski razvoj novih duhovno zrelih meščanov? Prihodnost mesta je namreč odvisna prav od slednjih.

Edi VUČINA

ŠOLSKEMAVRIČKE

ODPADEK NAJ NE BO SAMO ODPADEK

Prva nagrada Anji Irman iz OŠ KDK

V sredo, 15. septembra, je bil v muzeju premogovništva v Velenju zaključek projekta Odpadek naj ne bo samo odpadek in predstavitve zbornika. Projekt šestošolcev vseh osnovni šol občin Šmartno ob Paki, Šoštanj in Velenje, ki poteka v okviru medobčinske zveze prijateljev mladine in ERIC-a, je že kar tretji po vrsti, njegov namen pa je, da bi vsak posameznik spoznal nujnost lastnega prispevka k ohranjanju narave. Zbornik je predstavila Mojca Ževart, vsebuje pa misli o ohranjanju narave in ustvarjanju okolju prijaznejšega življenja.

V okviru tega projekta je bilo izdelanih tudi 27 plakatov, ki pozivajo k pravilnemu ravnanju z odpadki. Trije najboljši plakati so bili tudi nagrajeni in natisnjeni v obliki razglednic. Prvo nagrado je prejela učenka lanskega 6. a OŠ Karla Destovnika Kajuha Anja Irman, drugo Janko Mandič iz OŠ Livada ter tretjo Elvis Omerovič iz CVIU. Odpadka ne smemo enačiti s smetmi, ampak ga pojmuje kot končni neuporabni preostanek, ki ga je treba nekeje odložiti. Zato ni vseeno, kako ravnamo z njim, so dejali učenci in odgovor poiskali v formuli 4 P: Pomanjšaj, Ponovno uporabi, Predelaj in Preudari. Ob tej priliki so bili predstavljeni tudi zabojniki PUP-a, namenjeni ločenemu zbiranju odpadkov. Proizvodnja odpadkov je verjetno edina dejavnost, pri kateri smo uspešni toliko bolj, kolikor manj ustvarimo, verjetno ni misel kar tako.

Rezultati projekta *Odpadek naj ne bo samo odpadek* dokazujejo, da se učenci očitno zavedajo, da ljudje nismo gospodarji narave, ampak le njen del in bi se morali truditi, da bomo del čim lepše narave. Njihovo razmišljanje lahko razumemo tudi kot klic na pomoč. Kaj pa mi, odrasli? Jih slišimo?

MiKo

Anja Irman med ostalima nagrajencema, Jankom in Elvisom

Prvič v šolo

Prvo sredo v septembru, 1. septembra 1999, smo na OŠ Bibe Röcka povabili v šolske klopi novo generacijo naidebndnih prvošolčkov. Da bi bili njihovi prvi koraki v hram učenosti čim bolj varni, so poleg policistov in šolskih prometnikov poskrbeli kar starši sami in svoje korenjake pospremili do njihovega zdaj drugega doma.

Vse skupaj je pozdravila in nagovorila ravnateljica Vida Rudnik. Sledil je kratek, a prisrčen program učencev 2. in 3. razreda. Starše smo nato

za nekaj časa prepustili sproščenemu klepetu ob kavici, prvošolčki pa so preživeli nekaj prijetnih trenutkov v razredu in spoznali svoji novi učiteljici.

Prvi šolski dan so učenci končali s tortico ob še malce zadržanem pogovoru s svojimi novimi sošolci ter odšli domov s plišastim zajčkom, igračo, ki jih bo še dolgo spominjala na prvi šolski dan.

Anita Šalamon

NA OŠ BIBE RÖCKA SE IMAJO LEPO

Deve, ko ni rednega pouka, imajo otroci najraje (vsaj večina med njimi), zato so bili učenci OŠ Bibe Röcka minuli četrtek zelo dobro razpoloženi. Imeli so namreč 1. športni dan v novem šolskem letu - atletiko. Na lepo urejenih zelenicah v parku ob šoli in na kratki atletski stezi s skakališčem so pri urah športne vzgoje od začetka šolskega leta marljivo vadili. Športni dan je bil izvrstna priložnost, da pokažejo, kaj so se naučili. Naučili pa so se veliko.

Še nekaj let nazaj so bila "atletska tekmovališča" urejena kar v okolici njihove šole (Cankarjeva ulica, jezero, rokometno igrišče...), zadnja leta pa tovrstna tekmovanja pripravljajo na štadionu ob jezeru v Velenju. Učenci od prvega do osmega razreda imajo tako priložnost tekmovati na istih tekmovalnih površinah kot najboljši slovenski in tudi tuji atleti.

Ob prihodu na štadion je bilo že vse pripravljeno za tekmovanje, saj so bili športni pedagogi na prizorišču že mnogo prej, pomagali pa so jim tudi vedno prijazni delavci štadiona. 1. in 2. razredi so tekmovali v teku na 60 in 600 m, 3. in 4. so poleg tega še skakali v daljino, 5. in 6. so omenjenim disciplinam dodali še met žogice, 7. in 8. pa so poleg ostalega še skakali v višino.

Na športnem dnevu je predvsem pomembno, da se otroci razmiguje in spoznajo športen - zdrav način življenja ter konec koncev, da se zabavajo in sprostijo od vsakodnevnih šolskih naporov in obveznosti.

Kljub temu pa velja omeniti najboljše na šoli, med katerimi je vladala ravno prava šnja mera tekmovalnosti.

Dečki: 60 m - 1. Gorazd Krivanek (7,36 sek), 600 m - 1. Matjaž Verbič (1,47 min), daljina - 1. Vito Frankulovič (501 cm), žogica - 1. Matjaž Verbič (54 m), višina - 1. Sandi Usar (155 cm); deklice: 60 m - Francška Škole (8,27 sek), 600 m - 1. Sonja Friškovec (2,16 min), daljina - 1. Damjana Bovha (412 cm), žogica - 1. Sonja Friškovec (38,5 m), višina - 1. Damjana Bovha (120 cm).

Po končanem tekmovanju so ekološko osveščeni učenci s svojimi učitelji pridno pospravili odpadke v koše za smeti ter se veseli, vendar nekoliko utrujeni odpravili domov, pripravljeni za učne napore, ki jih čakajo v tem šolskem letu. Že v petek se je njihovo šolsko življenje vrnilo v ustaljene tirnice.

Tjaša Rehar

Na 600 m je med šestošolci zmagal Žiga Mravljak

N A R O Č N I C A

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA 1000 SIT

Izdaja: OBČINA ŠOŠTANJ • Naslov: Trg bratov Mravljak 7, p.p. 4, 3325 Šoštanj • tel.: (063) 883-001, 40-310 • Odgovorna urednica: URŠULA MENIH • Uredništvo: JOŽICA ANDREJC, IDA JELENKO, PETER RADOJA, PETER TURINEK, EDI VUČINA, BRANKO VALIČ • Oblikovanje: MARKO MARINŠEK • Lektoriranje: URŠULA MENIH • Tisk: TISKARNA VELENJE d.d. Po mnenju Urada vlade RS za informiranje št.: 4/3-12-177/94-23/36 spada List občine Šoštanj med proizvode iz 13. točke tarife številke 3 prometnega davka.

Tiskano na recikliranem papirju

